

VIJESTI TJEDNA

IZ SADRŽAJA

Papa Franjo predvodio slavlje**31. svjetskoga dana mladih u Krakovu**

U tijeku svoga 15. inozemnoga putovanja - posjeta Poljskoj – Sveti Otac susreo se s najvišim predstavnicima državne vlasti i klera, u Čenstohovi predvodio svečanu misu u prigodi 1050. obljetnice pokrštenja poljskog naroda, te posjetio nacističke sabirne logore Auschwitz i Birkenau, pomolivši se u tišini –

Pohodio je i male bolesnike te predvodio križni put s mladima, kao i bdjenje na kojemu im je poručio: Trebate nam kako biste nas naučili suživotu, dijalogu, dijeljenju u raznolikosti kultura - ne kao da je to prijatna, nego prigoda - Imajte hrabrosti poučiti nas da je lakše graditi mostove nego podizati zidove -

Umjesto ugode, radije birajte slobodu; zamijenite paralizirajući kauč za cipele kako biste išli Božjim putovima i današnji svijet zarazili radošću

Na kraju veličanstvenoga misnoga slavlja koje je u Kampu milosrđa u Krakovu okupilo više od milijun i petsto tisuća mladih iz cijeloga svijeta, papa Franjo službeno je objavio da će se sljedeći Svjetski dan mladih održati godine 2019. u Panami –

U Krakov je pristiglo i oko 2000 mladih hodočasnika iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine s kojima su mise slavili i održali kateheze zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić i pomoćni biskupi zagrebački Mijo Gorski i banjolučki Marko Semren

Domovinske vijesti

Zaključena Godina svetog Jakova u Korniću

Sprovod fra Lovre Jelušića

Obilježena 25. obljetnica osnutka specijalne jedinice Policijske uprave istarske Bak Istra

Potpisan Ugovor o položaju i djelovanju Filozofskoga fakulteta

Družbe Isusove u sastavu Sveučilišta u Zagrebu

Dani Hrvatske kapucinske provincije

II. hodočašće hrvatske vojske, policije i branitelja Čudotvornoj Gospi Sinjskoj

Film "Sve je bio dobar san" pobjednik festivala u Rijeci

280. slavlje sv. Todora, zaštitnika Korčule

Biskup Bohdan Dzyurakh slavio misu u Kastvu

U Zagrebu predstavljena knjiga "Porcijunkulski oprost: izvori, dokumenti i duhovnost"

Aljmaš: Dan sjećanja na progonstvo i povratak

Imenovanja i razrješenja u Dubrovačkoj biskupiji

Nuncij D'Errico primio u službeni posjet nacionalnog ravnatelja PMD

Antuna Štefana

Crkva u Hrvata

Spomendan sv. Ane u Lištanima

Prnjavor: Svečano proslavljena 125. obljetnica župe

Inozemne vijesti

Lombardi o ubojstvu svećenika u Francuskoj

Ljubav uvijek izgrađuje

Ne može se poistovjetiti islam s nasiljem

Prilog dokumenti

Poruka vojnog ordinarija Jure Bogdana

Širiti posvuda radost evanđelja

Domovinske vijesti

Mladi rukometaši na misi u Kašini

Kašina, 24.7.2016. (IKA) – U župnoj crkvi u Kašini u nedjelju 24. srpnja na jutarnjoj misi sudjelovala je Hrvatska kadetska muška rukometna reprezentacija (generacija '98) koja se u Ivanić Gradu priprema za Europsko rukometno prvenstvo koje će se održati u Hrvatskoj od 11. do 21. kolovoza. Misno slavlje predvodio je upravitelj župe Matija Pavlaković, koji je na dar dobio dres s brojem 34.

Zlatna misa mons. Mile Pecića, župnika Slunja

Svih tih godina bio si nenametljiv i uporan, a spašavajući druge nisi izgubio sebe. Živio si ponosno i zahvalno Bogu s narodom u progonstvu vihora Domovinskog rata, kada si budio vjeru i povratničku nadu

Slunj, 24.7.2016. (IKA) - Zlatomisnički jubilej proslavio je župnik Slunja i dugogodišnji dekan mons. Mile Pecić u nedjelju 24. srpnja u župnoj crkvi Presvetog Trojstva u Slunju. Na slavlju su bili brojni župljani, predstavnici gradskih udruga te gradonačelnik Jure Katić. Na misi su pjevale članice klape "Slunjanke", a velebnu pjesmu o svetoj Trojici otpjevao je mješoviti zbor "Lovor".

Propovjednik na zlatnoj misi mons. Peciću bio je njegov dugogodišnji prijatelj, podrijetlom iz istog mjesta Vaganca, trenutačno katedralni župnik u Gospiću mons. Mile Čančar. Ne izabraste vi mene nego ja izabrah vas te vam zapovijedam da ljubite jedni druge, kao Isusova poruka bilo je geslo mons. Peciću u njegovom polustoljetnom služenju Kristovoj Crkvi. Duhovno zvanje rađa se u čovjeku, a Božji poziv je tih. Svih ovih 50 godina Bog je bio s mons. Pecićem dok je on ponosno koračao sa svojim narodom u svim nevoljama i progonstvu. "Rođen u vihoru II. svjetskog rata od oca Vinka bez koga si brzo ostao i majke Ruže, kršten si u crkvi Uzvišenja sv. Križa u Vagancu, a za svećenika zaređen u senjskoj katedrali 1966. godine. Pastoralne dužnosti bile su u Čavlima ponad Rijeke, zatim u Sincu i Prozoru te konačno posljednjih 30 godina u Slunju. Svih tih godina bio si nenametljiv i uporan, a spašavajući druge nisi izgubio sebe. Živio si ponosno i zahvalno Bogu s narodom u progonstvu vihora Domovinskog rata, kada si budio vjeru i povratničku nadu. Zahvaljujem ti na daru svećeništva i požrtvovnom i ustrajnom vršenju službe", zaključio je mons. Čančar propovijed o mons. Peciću.

Na kraju mise umirovljeni gospićko-senjski biskup Mile Bogović prenio je pozdrave gospićko-senjskog biskupa Zdenka Križića, riječkog nadbiskupa i metropolita Ivana Devčića i novog šibenskog biskupa Tomislava Rogića. Biskup Bogović je kao konstantu svećeničkog djelovanja mons. Pecića istaknuo izgradnju zajedništva i nesklonost intrigama. Na kasnijem druženju u pastoralnoj dvorani biskup Bogović još je istaknuo značajnu činjenicu da mons. Pecić nije nikada u biskupskim tijelima tražio protekciju za svoju župu već je probleme rješavao donacijama iz inozemstva i od vjernika. U ime svećenika biskupije dr. Richard Pavlić prenio je poruku slavljeniku da i dalje ostane kakav je, dok je gradonačelnik Katić okarakterizirao slunjskog župnika kao jednostavnog i poniznog čovjeka.

Zadar: Blagoslov vrijedne umjetničke slike "Posljednja večera" u samostanu sv. Frane

Zadar, 24.7.2016. (IKA) - Veliku zidnu sliku "Posljednja večera" slikara Aleksandra Saše Zvjagina iznimne vrijednosti, postavljenu na zid povijesnog prostora refektorija, blagovaonice zadarskog samostana sv. Frane, u nedjelju 24. srpnja u samostanu sv. Frane u Zadru blagoslovio je fra Andrija Bilokapić, provincijal Franjevačke provincije sv. Jeronima. Nakon slavljenja mise, u kulturnom fundusu samostana sv. Frane to je novo dragocjeno umjetničko djelo ulje na platnu, veličine 7,5 m x 2,70 m, predstavljeno javnosti. Tom su prigodom o umjetnici i njenom značenju govorili dr. fra Bernardin Škunca, fra Stanko Škunca, gvardijan samostana sv. Frane i autor Zvjagin.

Sa slikarskog i idejnog gledišta, dr. Bernardin Škunca, koji je i postavio idejni plan slikarskih motiva, protumačio je ideju takvog pristupa prikazu Posljednje večere. Ta slika ne predstavlja prizor židovske pashalne večere. "U kršćanskoj ikonografiji Posljednje večere odviše se stavilo naglasak na oblik večere s janjetom i drugim sadržajima, što su renesansa i barok razvili u gozbenu večeru. Rijetki slikari su u kršćanskoj tradiciji uhvatili bitno u izrazu Posljednje večere, a to je da Isus nije slavio židovsku pashalnu večeru, nego je pozvao učenike da s njima zadnji put bude zajedno na svojoj posljednjoj večeri koja nema sličnosti sa židovskom pashalnom večerom. U svojoj Posljednjoj večeri Isus je htio izreći tajnu svog poslanja, tajnu vjere, kako se i kaže u misi: 'Nakon što su večerali, uze kruh i reče, Ovo je tijelo moje. Uze čašu i reče, Ovo je krv moja, krv novoga i vječnoga saveza'. To je bitni sadržaj Isusove posljednje večere", istaknuo je Škunca, dodavši da matrica Zvjaginove slike ne preuzima uobičajeno u kršćanskoj umjetnosti, kad se Posljednja večera prikazuje nadasve kao gozba. "Tradicija u kršćanstvu je previše vezala Posljednju večeru sa židovskom pashalnom večerom koja je obredna večera. U njoj su janje, beskvasni kruh, gorko zelje, vino. To je večera na spomen prijelaza iz Egipta, iz ropstva u slobodu. Iako se Kristov događaj dogodio u danima slavljenja židovske pashe koju je Krist inače slavio s učenicima, te godine svoje muke, smrti i uskrsnuća, on nije slavio posljednju večeru na židovski način. Nego je umjesto žrtvovanja životinja, kao otkupninu za spasenje ponazočio sebe. Na Zvjaginovoj slici nema renesansne i barokne ikonografije, nego je sve svedeno na bitnu tajnu vjere koja ima postati događaj stvaranja novog i vječnog saveza, a to je misa. U misi nema janjeta, gorkog zelja, kruha i vina, nego su kalež i hostija. To je nastavak Isusovog spasiteljskog čina. Time se stvara novi vječni savez u Isusu. Crkva kroz euharistiju to nastavlja kroz vječnost", istaknuo je Škunca.

Prikaz Posljednje večere u zadarskom samostanu sasvim reducira oblik židovske pashalne večere i sporednoga. Rijetki umjetnici su uhvatili tu bitnu ideju koja ima temelj u Novom zavjetu, egzegezi i naučavanju Crkve. Škunca je umjetniku sugerirao takav pristup i on je to učinio maestralno, rekao je fra Bernardin. Na stolu pred Isusom se nalazi čaša s vinom i razlomljeni kruh. Slikom dominiraju prisutnost Isusa, tijela Isusa i apostola. "Umjetnik je na slici izrazio tajnu vjeru. To je večera tajne Kristovog otkupljenja. Uspio je sjajno izraditi lica. Sva lica su izuzetno izražajna, pokazuju maksimalnu sabranost prema tom događaju. Postoji samo jedno indiferentno i očajničko lice, Judino i svedenost Posljednje večere na bitno, što je Crkva nastavila.

Da bi pojačao tu tajnu, sugerirali smo umjetniku da ispred stola bude naslikana riba, s grčkom riječi Ichtis, što znači Isus Krist, Sin Božji spasitelj", rekao je Škunca. To je simbol starih kršćana koji su imali tajne znakove jer su ih progonili. U grčkoj riječi ichtis za ribu je sva punina izraza. Taj kršćanski simbol pojačava misterijski dio prikaza večere i božansku tajnu u središtu slike. Specifičnost slike je i da nitko od učenika ne sjedi, svi su na nogama. "To nije komotno, bezbrižno sjediti i jesti, nego to je uzvišeni trenutak vjere, biti budan. To pokazuju učenici, sa sabranim licima i očima", rekao je Škunca.

Slika nosi poruku i po likovima na dva bočna dijela te je utjelovljena i u zadarski ambijent. S desne strane su sv. Stošija, sv. Frane i sv. Krševan, prisutni u misterijskoj Kristovoj večeri. U polulukovima slike asocijacija je na crkvu sv. Donata. "U mističnom doživljavanju vjere sva vremena su jedno vrijeme. Sve događanje vjere je u sada. U Kristovom sada Posljednje večere su i zadarSKI zaštitnici. S lijeve strane je Gospa, najprisutnija u događaju Posljednje večere, iako nije bila u dvorani. U pozadini je anđeo Gabriel s ljljanom kao ikonografski znak Blažene Djevice Marije i anđeo koji je navijestio Kristov dolazak. Kristova majka je u poniznom stavu djevice i majke. Naslikan je i arkandeo Mihovil kao naslovnik i zadarSKI crkve sv. Mihovila, da i s te strane bude prisutan zadarSKI duhovni ambijent", rekao je Škunca. Na slici su s lijeva nijanse plave boje, asocijacija na more i žučkaste na desno, kao izlazak sunca s istoka.

Gvardijan fra Stanko Škunca je podsjetio kako je oduvijek praksa da zid blagovaonice franjevačkih samostana resi Posljednja večera. Neke su, poput one u Hvaru, remek-djelo. Zadarsku su prije Zvjaginove resile dvije slike, ne osobite umjetničke vrijednosti. U 16. st. umjetnik je u zadarSKOJ blagovaoni samostana naslikao fresku Posljednja večera. U 17. st. je bila trošna da su franjevci postavili novu na platnu, umjetnika koji je naslikao kopiju Posljednje večere glasovitog venecijanskog slikara Jakoba Tintoretta (1518.-1594.). Ta je slika pronađena u nekadašnjem časopisu "Euharistijski glasnik". Restaurirana je 2015. i sačuvana ispod najnovijeg platna. "Kad sam 1949. g. došao kao učenik u samostan, bila je gomila ruševina. Refektorij je potpuno uništen u studenom 1943. g u Drugom svjetskom ratu. Na rubovima blagovaone su bili ostaci Posljednje večere, kopije Tintoretta. Od tog platnenog djela na zidu su bili kutni ulomci otrgnutog platna. Tada su se na zidu otkrili ostaci prvotne večere koju su konzervatori nekoliko puta obnavljali", rekao je fra Stanko, istaknuvši: "Isus je pashalnu večeru preobrazio u našu euharistiju, misu. Kad su Židovi slavili zadnju večeru, uvijek su za stolom imali jedno mjesto prazno, praznu sjedalicu, koja je čekala Mesiju. Kad dođe Mesija za stol, doći će naše spasenje. Isus je zadnju večeru iskoristio da je učini prvom euharistijom i da obnovi savez, stvori novi savez koji će nas sjećati da je Isus umro za nas, prolio svoju krv i daje sebe za naš život". Podsjetio je kako su zadarSKI franjevci htjeli restaurirati tu blagovaonicu. Prije dvije godine su obnovljeni drveni stolovi i stupovi, originalno sačuvani, samo su izrađena dva nova stupića za stolove te je otkriven i autentičan pod. Tu su stoljećima u tom najstarijem hrvatskom franjevačkom samostanu utemeljenom za života sv. Franje franjevci blagovali, još i učenička generacija sadašnjeg gvardijana Škunce. Blagovaona je duga oko dvadeset metara, široka osam metar. U donjem desnom uglu se nalazi propovjedaonica s koje bi za vrijeme blagovanja jedan franjevac čitao Sveto Pismo ili neku pobožnu knjigu.

Zvjagin je ruski slikar koji ima i hrvatsko državljanstvo. U Hrvatskoj živio dvadeset godina, u Gorskom kotaru gdje ima i atelje. Puno je slikao u Hrvatskoj, Italiji, Rusiji, BiH,

osobito u Mostaru. To je snažan slikar istočnjačkog ikonografskog izraza, toliko blizak zapadnom slikarstvu da i zapadni motrilac može doživjeti njegova djela, rekao je fra Bernardin. Najviše se iskazao u sakralnim temama. Ujedno je i kipar. U crkvi sv. Nikole u Rijeci je izradio i postaje križnog puta. "Pravoslavne je vjere i duboko prodire u duhovne sadržaje kršćanstva. Gotovo je mistik što se zapaža i na slici" rekao je fra Bernardin. Zvjagin je istaknuo kako je slikajući promišljao paralelni onostrani svijet, misleći kako je Isus uvijek s čovjekom. "Nakon posljednje večere Isus ide u patnju. To je centar za život čovjeka. Poruka Isusa je vječna: 'Idem za vas u tu patnju'. Danas je to i više aktualno. Kršćanstvo je ugroženo u svijetu. Čovjek treba biti svjestan Boga i činiti dobro", rekao je Zvjagin, istaknuvši i lik Marije koja je uvijek moliteljica. Ona uvijek moli za sve, za grešnike. Naglasio je i da je svako lice na slici promatrač Isusa i svako je zabrinuto za nešto. "Svijet je zabrinut za to što se događa. Svaki čovjek je zabrinut pitanjem dana, tako su bili i apostoli. Ništa se nije promijenilo, ljudski odnosi su uvijek isti", rekao je Zvjagin. Od boja dominira maslinasto zelena. Marija je u haljini plave boje, anđeo zlatne. "Teško se ophoditi s višestoljetnim samostanskim interijerom, ali uspjeli smo u koloritu, zlatno, plavo, maslinasto, smeđa. Zadar ima plavu boju mora, maslinasta i smeđa su boje zemlje. To je susret neba i zemlje i u bojama. Svaki dio je simboličan. Ta večera nije samo na zemlji, nego i na nebu. To je paralelni svijet koji je uvijek s nama", rekao je Zvjagin. Posljednja večera za njega je vrhunac Isusove ljubavi i darivanja za čovjeka. "Ako pogledate Isusovo lice, htio sam reći kako Isus sve zna, što će se dogoditi. On ide u patnju sa saznanjem o toj muci, što hoće učiniti. I danas nam to hoće pokazati. Kao umjetnik hoću pokazati, ako odemo od kršćanske vjere i tradicije, izgubit ćemo sebe. Europa puno gubi jer je otišla od svoje tradicije. Treba nositi kršćanstvo u sebi. Nosimo u sebi Krista i što smo primili od krštenja. Isus računa na svakoga od nas. Čovjek je instrument u Božjim rukama. Treba raditi i prepustiti u Božje ruke", zaključio je Zvjagin.

Zaključena Godina svetog Jakova u Korniću

Biskup Ivica Petanjak posvetio novi oltar te je pjevanjem himne svetog Jakova zaključena Godina svetog Jakova i proslava 150. obljetnice posvećenja župne crkve

Kornić, 25.7.2016. (IKA) - Na kraju misnog slavlja blagdana svetog Jakova, 25. srpnja, na kojem je krčki biskup Ivica Petanjak posvetio novi oltar u crkvi u Korniću na otoku Krku, pjevanjem himne svetog Jakova zaključena je Godina svetog Jakova i proslava 150. obljetnice posvećenja župne crkve.

Kako je posrijedi visoka obljetnica crkve i župne zajednice župljani i mještani Kornića imali su prigodu kroz godinu dana za duhovnu i materijalnu obnovu župe. Objavili su sedam prigodnih listića koji su ih duhovno pripremali i povezali s još jednom jubilejskom godinom, Godinom milosrđa; 26-ero župljana hodočastilo je sv. Jakovu u Santiago de Compostelu; imali su duhovnu obnovu koju je predvodio fra Ivan Matić; u župnoj crkvi održan je koncert marijanskih napjeva "po staru" iz nekoliko župa otoka Krka te cjelodnevno klanjanje koje je predvodio fra Diego Deklić s obližnjeg otočića Košljuna. Za ovu prigodu don Anton Šuljić napisao je Himnu sv. Jakovu koju je maestro Ivan Žan uglazbio, a uvježbao sa zborom mons. Nikola Radić, bivši župnik Kornića.

Kao neposredna priprema pred blagdan zaštitnika održani su petodnevni Dani svetog Jakova koji su svaki dan nakon mise predviđali kulturne sadržaje: izložbu starih fotografija

Kornića "Ljudi i selo" u obnovljenoj župnoj kući; predavanja dr. Franje Velčića o temi "Povijesni pregled Kornića", mons. Zvonimira Seršića o umjetninama u župnoj crkvi Sv. Jakova, vlč. Ranka Papića - autora oltara i ambona od kamena - o novom oltaru i ambonu. Održan je koncert duhovne glazbe Kristine i Roberta Kolara te koncert klapa pod nazivom "Klape svetom Jakovu".

Sama proslava svetog Jakova počela je blagoslovom obnovljene župne kuće. Nakon što je biskup Petanjak blagoslovio kuću krenula je svečana procesija s kipom sv. Jakova prema župnoj crkvi. Među ostalima u procesiji su sudjelovali Lovačko društvo Kornić koje je nosilo kip svetog Jakova i Folklorno društvo Kornić.

Na početku misnog slavlja Edvard Braut pozdravio je sve nazočne, posebice Kornićare, krčkog gradonačelnika Darija Vasilića, sve "dobrotvore koji su prepoznali vjeru Kornića i omogućili da ova naša velika proslava bude u ovako lijepo i skladno uređenoj crkvi", te je pozdravio posebno biskupa, čiji je predčasnik Ivan Vitezić, ondašnji krčki biskup, stajao upravo u ovom prezbitariju i posvećivao ovu župnu crkvu pred točno 150 godina. "Danas, 150 godina kasnije, ovdje stojite Vi i nastavljate njegovo časno djelo posvećujući ovaj novi kameni oltar. I dalje zastajući u mislima u onom vremenu, uz bok biskupa Vitezića vidim i fra Onorata Ozretića, kurata kuratije Kornić čijim je nastojanjima izgrađena ova naša župna ljepotica. Danas uz Vas, oče biskupe, ponosno stoji naš pop Anton Peranić koji je svega sebe uložio da bi ova crkva bila ovako dolično spremna za ovu svečanost", nastavio je Braut i ustvrdio: "A koliko li je bilo potrebno ustrajnosti u vjeri i ljubavi prema Bogu da uspiju u tom svojem naumu izgradnje nove crkve. A nisu je gradili samo za sebe. Vjerujem da su im misli bile više usmjerene na svoju djecu i njihovu budućnost. Koje li prekrasne želje i plemenitog cilja: ostaviti u nasljeđe djeci upravo svoju vjeru. Uvijek i za sve u svojim životima našli su Kornićari imali svojeg svetog Jakova i uvijek su se njemu vraćali".

"Radosna srca slavimo danas ovdje svetkovinu svetog Jakova, zaštitnika ove župe, posvetit ćemo novi oltar, novi ambon je tu, obnovljena crkva, obnovljena župna kuća, sve to je znak života ove župe i ove župne zajednice, ali ono što predstoji sada, treba biti duboka obnova duha, duboka obnova čovjeka. Ovo je sve lijepo, i sve to je izraz naše vjere, ali sada ta vjera ne smije pokleknuti, ne smije se uspraviti. Nemojte dopustiti da s ovim proslavama, ovim jubilejom, sve to nekako počne ići u zaborav, nego je bitno da mi sada kao živa Crkva, kao živo kamenje Božje budemo ugrađeni u ovaj sveti dom", rekao je biskup na početku mise. Na početku homilije biskup Petanjak, ustvrdivši stalnu prisutnost Petra, Ivana i Jakova u svim najintimnijim događajima Isusova života, tumačeći blagdansko evanđelje koje upućuje na razliku u shvaćanju kraljevstva Božjega, u razumijevanju Isusa Krista kao spasitelja, rekao je: "Na jednoj strani Isus Krist, a na drugoj strani njegovi učenici koji kao da voze po dvostrukom kolosijeku čija je udaljenost kao od neba do zemlje. Isus govori o jednome, a apostoli razmišljaju potpuno o drugome, Isus govori da mora kao Mesija proći kroz križ, muku, patnju, do slave uskrsnuća, a Jakov i Ivan zajedno sa svojom majkom traže ministarska mjesta i fotelje u kraljevstvu nebeskom. Isus im kaže: Jeste li svjesni što tražite? Ja prihvaćam ono što vi tražite, samo ću ja malo te vaše želje modificirati, malo preusmjeriti u onom pravcu u kojem trebaju ići, a to je pravac života koga ja slijedim. I zato jedino mjesto koje vam ja mogu dati u kraljevstvu nebeskom je posljednje mjesto, i zapamtite da se za to posljednje mjesto nitko neće svađati, nitko tući, pretendirati da zauzme to posljednje mjesto. To je mjesto

služenja, jer kaže Isus: I ja Sin Božji nisam došao na zemlju da me drugi služe, nego da ja služim. Znađe se, da onaj koji služi je na posljednjem mjestu ili stalno na nogama uvijek spreman da priskoči, da posluži, učini uslugu onima koje treba poslužiti. Mi smo zaboravili da biti učenik Isusa Krista i nositi naslov sluga Božji ili službenica Božja je najveći naslov, najveći titul koji netko može dobiti. ... Što znači služiti? Služiti znači imati Božje osjećaje i Božje ponašanje u svom srcu i svome životu.... Sveti Jakov je bio ambiciozan čovjek, ali je Isus rekao možete li ti i tvoj brat piti gorčinu kaleža koga ću ja piti? A oni su bubnuli možemo! Nisu imali pojma što ih očekuje. Isus je rekao dobro, sad polako, sad će vas život učiti, život pripremati na ono što vi želite. Vaš cilj je dobar, ali sredstva da dođete do toga cilja ja ću potpuno promijeniti. Nije trebalo čekati dugo. Nakon Isusova uskrsnuća sveti Jakov je prvi od apostola oko 42. godine za vrijeme kralja Heroda Antipe podnio mučeništvo i zapečatio svoju odluku da bude učenik Isusa Krista, da zauzme mjesto u kraljevstvu nebeskom, zapečatio mučeništvom, prvi od apostola. Zato oni koji su ambiciozni, neka iskoriste svoje darove, ali neka uvijek tako usmjere svoj život, da dopuste da Bog oblikuje način na koji će se to ostvariti".

Slijedio je obred posvete oltara.

Na kraju mise župnik Peranić zahvalio je "svima koji su pridonijeli da ova Godina i ovaj dan budu duboko urezani u našu memoriju i budu poticaj za daljnji rast na duhovnom i materijalnom planu. Velika je bila podrška župljana, a posebno užeg odbora. U lijepom broju svoju pomoć dali su župljani koji su razasuti od Europe do Amerike i Kanade, kao i povremeni župljani 'vikendaši' i prijatelji Kornića. Svoju pomoć dali su nam bilo materijalno, bilo u nekoj akciji i vjernici pravoslavne i muslimanske vjere. Kao župnik izražavam veliko zadovoljstvo i ponos što je više župljana uložilo znatna sredstva pri uređenju crkve po načelu nek' ne zna ljevica što čini desnica te su htjeli ostati anonimni. Naše aktivnosti praćene su sa zanimanjem i molitvenom podrškom. Svim darovateljima i podupirateljima veliko hvala. Župna crkva i župna kuća povezale su mnoge ljude što im je i svrha i nadam se da će to biti i u budućnosti". Pop Anton pozvao je okupljene da ponesu "kako mi to kažemo 'del maše' i podijelite to s bolesnicima i onima koji su bili spriječeni doći".

A donatora je bilo mnogo. No, na prvom mjestu treba istaknuti Krčku biskupiju koja je uložila značajna sredstva kako bi se ponovno za život uredila župna kuća u koju će se sada ponovno useliti župnik Kornića. Tu je i Grad Krk koji nikad nije uskratio molbe Kornićara da im pomogne u rješavanju svojih problema. Uz mnoštvo vjernika koji su dali svoj doprinos tu je bilo i pregršti otočnih tvrtki koje su pomogle tu materijalnu obnovu Kornića.

Kako i tradicija nalaže svi nazočni nastavili su se nakon misnog slavlja družiti pred crkvom uz nastup Folklornog društva Kornić, a druženje je dodatno "zaslađeno" presnacima, fritama i kroštulima koje su marne mještanke pripremile za ovaj dan. Da druženje potraje potrudili su se članovi obitelji Peranić (župnikova braća) koji su sveprisutnu pjesmu i instrumentalno popratili.

Obilježena 25. obljetnica pogibije hrvatskih redarstvenika u Strugi Banskoj

Struga Banska, 26.7.2016. (IKA) - U sjećanje na pogibiju deseterice hrvatskih redarstvenika koji su 26. srpnja svoje živote dali u obrani Republike Hrvatske, u pounjskom mjestu Struga Banska i ove je godine u organizaciji Ministarstva unutarnjih poslova i Policijske uprave sisačko-moslavačke obilježena 25. obljetnica njihove pogibije.

Braneći mještane i civile, u sukobima sa srpskim ekstremistima potpomognutima s JNA, 26. srpnja 1991. godine na oltar Domovine svoje su živote položila desetorica pripadnika MUP-a RH: dvojica pripadnika PU sisačko-moslavačke: Mile Blažević-Čađo i Mile Pušić, te osmorica pripadnika PU zagrebačke: Davor Vukas, Branko Vuk, Ivica Perić, Žarko Gundić, Željko Filipović, Mladen Halapa, Zoran Šaronja i Goran Fadljević.

Obilježavanje je počelo polaganjem vijenaca i paljenjem svijeća na mjestu junačke pogibije hrvatskih redarstvenika.

Vojni ordinarij Jure Bogdan predvodio je molitvu za poginule hrvatske redarstvenike. U homiliji istaknuo je poruku Isusa Krista kako nema veće ljubavi nego da tko život svoj položi za prijatelje svoje. Isusova smrt i uskrsnuće, za nas kršćane, temelj su i razlog naše nade da sve ono što se događa u ovome životu, gdje je sve prolazno, relativno i lagano zaboravljivo, ne propada, nego da ima svoj duboki smisao u Bogu.

Za pokazanu osvjedočenu hrabrost i junaštvo u Domovinskom ratu, Redom kneza Domagoja s ogrlicom posmrtno je odlikovan Mile Blažević. Odlikovanje je u ime Predsjednice Republike Hrvatske supruzi poginulog redarstvenika uručio umirovljeni general-pukovnik Marijan Mareković.

Uz članove obitelji poginulih hrvatskih redarstvenika komemoraciji su nazočili: general-bojnik Mareković, ministar branitelja Tomo Medved, zamjenik ministra unutarnjih poslova Davor Blažević, biskup Bogdan, izaslanik glavnog ravnatelja policije njegov zamjenik Dražen Vitez, župan Sisačko-moslavačke županije Ivo Žinić i predsjednica Županijske skupštine Ivanka Roksandić, načelnik Policijske uprave sisačko-moslavačke Marko Rašić sa suradnicima, izaslanstvo Policijske uprave zagrebačke koje je predvodio načelnik Željko Prša te drugi uvaženi uzvanici i gosti.

Predstavljena knjiga "Križevci – duhovna baština"

Križevci, 26.7.2016. (IKA) - "Križevci – duhovna baština" – naziv je knjige autora mr. Anđelka Koščaka koja je svečano predstavljena u križevačkoj župnoj crkvi Sv. Ane u utorak 26. srpnja, na svetkovinu zaštitnice župe sv. Ane. O knjizi su uz autora govorili urednici knjige dr. Tanja Baran te župnik i izdavač Stjepan Soviček.

U iznimno vrijednom ostvarenju u kojem je opisana križevačka rimokatolička sakralna baština te dan prikaz života i djelovanja sv. Marka Križevčanina, donosi se i popis svih križevačkih župnika i kapelana u prošlosti te pregled svih svećenika, redovnika i redovnica rođenih u Križevcima od prvih zapisa do danas. Povod nastajanja knjige jest 400. obljetnica (1615. - 2015.) svećeničkoga ređenja, 110. obljetnica (1905. - 2015.) proglašenja blaženim i 20. obljetnica (1995. - 2015.) proglašenja svetim Marka Križevčanina.

Uvodno su o iznimnom bogatstvu križevačke duhovne baštine predgovor i uvod napisali bjelovarsko-križevački biskup dr. Vjekoslav Huzjak i župnik Soviček. Slijedi sinteza vrijedne križevačke sakralne baštine koja je napisana na temelju manje-više poznate literature. Zatim je dan prikaz života i mučeništva sv. Marka Križevčanina s posebnim naglaskom na svečanost beatifikacije 1905. i kanonizacije 1995. Najopširniji dio knjige, koji jest originalan i nov jer je napisan na temelju dosad neobjavljenih izvora, odnosi se na popis imena i životopise najprije križevačkih župnika i kapelana te na popis s detaljnim opisima djelovanja biskupijskih svećenika, redovnika i redovnica koji su bili rodom iz Križevaca. Iz knjige se razaznaje da su iz

Križevaca bili rodom Vladimir Stuparić i Valentin Bocak, koji su ubijeni kao vrlo mladi svećenici, kao žrtve komunističkoga sustava 1943. i 1945., što je dosad bilo ili nepoznato ili jako slabo poznato u križevačkoj i vjerničkoj javnosti. Nova je i spoznaja koliko je mnogo rođenih Križevčana tijekom prošlosti svoj obol dalo u djelovanju pavlinskoga, franjevačkoga i isusovačkoga reda. Na kraju knjige je i popis časnih sestara Kćeri Božje ljubavi koje su bile rodom iz Križevaca i križevačkoga kraja, zatim popis mnogobrojne korištene literature i izvora te zaključak na engleskom i njemačkom jeziku.

Knjigu na oko 200 stranica rese lijepe fotografije iz obilja križevačke sakralne arhitekture, umjetnički prikazi sv. Marka Križevčanina, djelo donosi portrete opisivanih svećenika te izvatke iz izvora i korištene literature. Monografija je plod trogodišnjega ustrajnog rada mr. Koščaka i njegova uranjanja u križevačko duhovne obilje koje, sada ukoričeno na jednom mjestu, gorljivo svjedoči o višestoljetnoj prebogatoj duhovnoj baštini drevnih Križevaca.

Sprovod fra Lovre Jelušića

Zagreb, 26.7.2016. (IKA) - Sprovodni obredi i ukop tijela pokojnog fra Lovre Jelušića, redovnika i svećenika Provincije franjevaca trećoredaca, koji je preminuo 22. srpnja u 77. godini života, bili su 26. srpnja na zagrebačkom groblju Mirogoj. Predvodio ih je, kao izaslanik zagrebačkoga nadbiskupa kardinala Josipa Bozanića zagrebački pomoćni biskup Ivan Šaško. Uz njega su bili provincijal fra Niko Barun i fra Petar Bašić, gvardijan Samostana sv. Franje u Odri u kojem je fra Lovro živio posljednje dvije godine. Biskup je na početku prenio sućut kardinala Bozanića redovničkoj braći, fra Lovrinu rodbini, suradnicima i prijateljima, kao i svima koji su ozalošćeni njegovom smrću. U sažalnici koju je poslao Provincijalu i koja je pročitana na sprovodu, kardinal je između ostalog poručio: "Sa sviješću da ga je Bog uzeo od ljudi i postavio za ljude fra Lovro je nastojao naviještati Božje milosrđe i poticati vjernike da se u svojim životnim kušnjama uvijek mogu pouzdati u Isusa Krista, milosrdnog Spasitelja. Neka i njemu Gospodin bude blag i milosrdan sudac te ga pribroji izabranima u nebeskom zajedništvu. Dok zahvaljujemo Bogu za sve dobro i plemenito u životu dragog pokojnika, zahvaljujemo i za njegovo redovničko i svećeničko služenje, posebno župi sv. Leonarda u Kotarima".

Posebjačajući na njegov životni put i mjesta u kojima je živio i djelovao, biskup Šaško istaknuo je kako su ga mnogi ljudi "doživjeli kao predanoga, vedrog, susretljivog čovjeka". "Fra Lovro je u sebi povezao ljepotu duše koja je bila susretljiva i nenametljivost koja mu je bila draga na mjestima kao što je samostan na Kotarima. Redovnički i svećenički poziv živi od tog odmaka, od malenosti koja iz susreta s Bogom u samoći uči kako biti susretljiv s ljudima. Taj pečat osobnosti ostaje u srdačnosti koju iz fra Lovrina života mogu mnogi i danas posvjedočiti i potkrijepiti sjećanjima".

Provincijal fra Niko Barun najprije je pozdravio biskupa Ivana, fra Lovrina brata Josipa s obitelji i ostalom rodbinom, vjernike iz njegove rodne župe Kloštar Podravski sa župnikom fra Ivanom Širokim, vjernike iz župe sv. Leonarda u Kotarima kraj Samobora sa župnikom fra Markom Vrgočem, gdje je fra Lovro djelovao šesnaest godina, braću iz Provincije, redovnike, redovnice i mnoge nazočne prijatelje, znance i vjernike. Zatim je prikazao njegov životni put i djelovanje kao redovnika i svećenika te između ostalog rekao: "Mi koji smo ga poznavali, s onima koji su s njim živjeli, možemo reći da je doista bio pravi čovjek, fratar i svećenik. Bio je jednostavan, plemenit, dobre duše, društven,

svakoga je volio te, iznad svega, bio gostoljubiv. Za fra Lovru je svatko bio važan kao čovjek; znao je posvetiti svoje vrijeme onomu tko ga je posjetio. Vjernici župa u kojima je djelovao voljeli su ga kao čovjeka i svećenika zbog njegove jednostavnosti i marljivosti. (...) Osim u pastoralu bio je aktivan i u obnovama samostana." Na kraju je Provincijal zahvalio medicinskom i ostalom osoblju Doma za starije i nemoćne osobe "Kuća sv. Franje" u Odri za brigu u njezi koja mu je bila potrebna, osoblju Kliničkoga bolničkog centru na Rebru koje je više puta i na više načina sudjelovalo u njegovu liječenju, braći redovnicima u samostanu u Odri za njihovu pažnju i brigu te ostaloj braći iz Provincije i drugim vjernicima koji su ga posjećivali i davali mu podršku. Uime Provincije izrazio je sućut bratu Josipu i njegovoj obitelji, rodbini, župljanima rodne župe, prijateljima i znancima.

Uime redovničke braće iz iste generacije, koji su s njim proveli i proživjeli vrijeme redovničke i svećeničke formacije, govorio je fra Miroslav Barun, gvardijan Samostana sv. Mihovila u Zadru. Tražeći Božju riječ koja bi najbolje opisala tko je i kakav bio fra Lovro izabrao je sljedeću Isusovu poruku: "Tko hoće da među vama bude najveći, neka vam bude poslužitelj" (Mt 20, 26). Naglasio je kako je fra Lovro u samostanskim poslovima, "u kući i oko kuće", već od sjemenišnih dana "uvijek bio prvi dolazio, a posljednji odlazio". "Bio je čovjek rada i reda". Na izletima u okolicu u vrijeme studija u Zagrebu fra Lovro se "brinuo za sve". Ostali, kolege, kad se radilo o izletu, "nisu morali ništa brinuti". Naglasio je kako je fra Lovro na najbolji način oživotvorio tradiciju gostoprimstva drevnih samostana – gostinjaca franjevac trećoredaca iz prvih stoljeća Provincije. Misu zadušnicu u crkvi sv. Franje Ksaverskog predvodio je biskup Ivan Šaško. Koncelebrirali su provincijal fra Niko Barun, fra Ivan Široki, župnik u Kloštru Podravskom, fra Josip Baričević, vikar samostana u Odri i fra Marijan Jelušić, rođak, župnik na Pehlinu (Rijeka) te mnogi svećenici, više od dvadesetorice, većinom iz Provincije. S braćom iz Krka sudjelovao je vlč. Drago Ljubičić, svećenik Krčke biskupije, u kojoj je fra Lovro živio i djelovao sedamnaest godina. Biskup je u homiliji između ostalog rekao: "Ovih sam dana susreo više svećenika koji su o fra Lovri izgovarali jednostavne rečenice o dobrome čovjeku, o susretljivosti i privlačnosti u ljudskosti. No, ta odlika, koja zvuči tako uobičajeno, može postaviti pitanje: Zašto biti redovnik, zašto biti svećenik? Dobar može biti svaki čovjek. No, dobrota koju su ti ljudi vezali uz fra Lovru upućuje na dublju razinu, na razlog dobrote redovnika i svećenika, a to je oslonjenost na Boga, na životnu velikodušnost koja se raduje drugomu čovjeku."

Personalne promjene kod franjevaca konventualaca u Sisačkoj biskupiji

Sisak, 27.7.2016. (IKA) - Sisački biskup dr. Vlado Košić, nakon odluke provincijala hrvatske provincije sv. Jeronima franjevaca konventualaca o. Josipa Blaževića, OFM Conv., razriješio je 27. srpnja fra Peru Kelavu, OFM Conv., službe župnog vikara u župi sv. Josipa Radnika u Sisku-Galdovo. Novim župnim vikarom u župi sv. Josipa Radnika biskup je imenovao fra Vladimira Vidovića, OFM Conv.

Biskup je u dekretu razrješenja zahvalio fra Peri na desetogodišnjem služenju u Sisku, zaželjevši mu Božji blagoslov u novoj sredini, a izrazio je i dobrodošlicu novom župnom vikaru fra Vladimiru.

Obilježena 25. obljetnica osnutka specijalne jedinice Policijske uprave istarske Bak Istra

Pula, 27.7.2016. (IKA) - Istarski specijalci, obitelji poginulih i ranjenih branitelja te brojni gosti i uzvanici proslavili su 27. srpnja u Valbandonu 25. obljetnicu osnutka specijalne jedinice Policijske uprave istarske Bak Istra. Obilježavanje obljetnice počelo je misom koju je u crkvi Bl. Miroslava Bulešića, zaštitnika istarske policije, predvodio umirovljeni biskup Ivan Milovan a propovijedao policijski kapelan Ilija Jakovljević.

Vlč. Jakovljević u homiliji je istaknuo: "Na poseban način danas se u svojim mislima i molitvama sjećamo pripadnika specijalne jedinice policije Bak koji više nisu među nama, ali su u našim srcima. Zahvaljujemo dobrome Bogu što žrtva domovinskog rata nije bila uzaludna, i što mi i generacije iza nas mogu živjeti stoljetni hrvatski san – biti u slobodnoj domovini. Domovina je naša, imamo je, i to je ono najvrjednije. Da bi se moglo domovinu izgrađivati u materijalnom blagostanju potrebno je domovinu voljeti; potrebno se za domovinu Bogu moliti. Komunistički režim i neprijatelja ste dragi branitelji pobijedili svojom mudrošću i molitvom. Ne dopustite da vam mržnja stanuje u srcu, zavist u glavi a ruke u nečem što nije dostojno hrvatskog vojnika, policajca, jednostavno građanina. Budite uvijek jedinstveni kad je u pitanju ljubav prema domovini, obitelji i svojoj vjeri. Dva dična sina hrvatskoga naroda: bl. Alojzije Stepinac i bl. Miroslav Bulešić, za evandeoske i humanističke ideale dali su svoje živote. Oni su sanjali slobodnu Hrvatsku i vi ste upravo u nametnutome ratu pobijedili režim i ideologiju koja je njih ubila, koja je o njima desetljećima iskrivljivala povijesne činjenice. Svetost bl. Alojzija Stepinca i bl. Miroslava je neupitna. Svetost je Božji dar. Simbol stradanja hrvatskog naroda u 20. stoljeću satkan je u liku bl. Stepinca. Bl. Alojzije Stepinac je simbol pobjede dobra nad zлом, pobjede svjetla nad tamom, pobjede ljubavi nad mržnjom."

Potom je kod spomen obilježja Bakova održano svečano postrojavanje bivših pripadnika Specijalne jedinice policije Bak koji su od samog početka sudjelovali u Domovinskom ratu. Zapovjednik svečanog postroja Božo Kirin, jedan od bivših zapovjednika jedinice, predao je prijavak generalu pukovniku Mladenu Markaču, u čijoj su pratnji bili ratni zapovjednici jedinice Skender Hasimi i Slavko Jereb te načelnik Policijske uprave istarske Dragutin Cestar i predsjednik Udruge specijalne jedinice policije Bak Istra Mladen Blašković.

Specijalna jedinica policije Bak Istra ustrojena je 27. srpnja 1991. godine u Valbandonu, gdje je izvršeno i prvo postrojavanje te pregled jedinice. Prvi sastav Bak-a činili su policijski službenici iz svih policijskih postaja tadašnje Policijske uprave Pula, njih 78. Svi su oni bili dragovoljci svjesni situacije i zadaća koje ih očekuju. Po završetku ustrojavanja, izvršena je djelomična popuna logistikom te je jedinica istog dana, pod vodstvom zapovjednika Skendera Hasimija, napustila Valbandon krenula u Zagreb, čime je i službeno započeo borbeni put istarskih specijalaca u obrani suvereniteta i cjelovitosti Republike Hrvatske. "Odmah smo upućeni na banijsko ratište, gdje smo u srpnju i kolovozu zauzeli položaje u selima Pecki, Šatomnja i Gređani te smo branili Sisak, Petrinju, Topusko i druga mjesta na Banovini. U listopadu iste godine sudjelovali smo u osvajanju vojarne u Samoboru, a do kraja godine jedinica je imala značajnu ulogu u očuvanju mira u Istri", podsjetio je okupljene predsjednik Udruge Mladen Blašković. Nakon tih prvih borbenih zadaća, jedinica je sudjelovala u akcijama Trokut, Poskok 1, Maslenica, Poskok 2, Medački džep, Bljesak, Oluja, Krug Dubrovnik te gotovo da i nije bilo ratom

zahvaćenog područja, gdje Specijalna jedinica policije Bak Istra nije obavljala svoje borbene zadaće. Po završetku ratnih zbivanja, Bakovi su, zajedno s ostalim specijalcima, obavljali poslove razminiranja, od Vukovara do Dubrovnika, a sudjelovali su i u mirnoj reintegraciji hrvatskog Podunavlja. Tijekom Domovinskog rata, jedinica je izgubila petoricu pripadnika, jedan pripadnik je poginuo prilikom humanitarnog razminiranja, a petnaestero pripadnika Specijalne jedinice policije Bak Istra bilo je ranjeno. "Malo je jedinica koje iza sebe imaju tako bogat ratni put i s razlogom možete na njega biti ponosni jer naš vojnički posao obavili smo časno i pošteno, a policijske zadaće visoko profesionalno", istaknuo je Blašković i pozvao svoje suborce da se okrenu budućnosti i razmisle što kao pojedinci mogu napraviti za boljitak društva u cjelini.

U ime ministra unutarnjih poslova, Bakovima je 25. obljetnicu čestitao načelnik Policijske uprave istarske Dragutin Cestar, koji im je zahvalio na doprinosu u obrani suvereniteta i stvaranju Republike Hrvatske, kao i na njihovoj ulozi nakon rata, kada su nastavili, jednako uspješno i profesionalno, pridonositi očuvanju hrvatske države i demokracije te zaštititi prava i sloboda svih građana. Na njihovu ratnom putu i doprinosu u stvaranju moderne hrvatske države, Bakovima je zahvalio i istarski župan Valter Flego, a potom se prisutnima obratio general pukovnik Mladen Markač, izaslanik predsjednice Republike Hrvatske i ratni zapovjednik Specijalne jedinice policije MUP-a. "Mnogi se danas pitaju jesmo li zaboravili ljude i događaje iz Domovinskog rata. Ovo je dokaz da nismo i da ne smijemo to učiniti jer bi time zaboravili i povijest stvaranja Hrvatske. Želimo opisati našu povijest istinito i tu istinu prenijeti budućim naraštajima kako bi bili ponosni na ono što smo učinili", naglasio je general Markač. Svoj govor završio je riječima: "Bog neka čuva nas kako bismo mi mogli čuvati našu Domovinu!"

Svečanu proslavu 25. obljetnice osnutka Specijalne jedinice policije Bak Istra uveličala je mlada sopranistica Patricia Žudetić, a nakon zajedničke fotografije ispred spomen obilježja, pripadnici specijalne jedinice i njihovi gosti nastavili su zajedničko druženje u MUP-ovom odmaralištu.

Biskup Košić predvodio slavlje u prognaničkom naselju u Maloj Gorici

Sisak. 27.7.2016. (IKA) - Udruga MAGIS i SKAC i ove godine u sklopu programa "MAGIS – no ljetu" organizirale su od 24. do 30. srpnja u prognaničkom naselju u Maloj Gorici, kamp duhovnog, edukacijskog i zabavnog karaktera za djecu naselja. Cilj kampa je motivirati tu malu zajednicu koja od dolaska u Hrvatsku iz Letnice (Kosovo) davne 1999. godine, još uvijek živi na marginama društva, a posebno njene najmlađe članove te potaknuti na proaktivnost.

Tom prigodom u srijedu 27. srpnja misno slavlje za volontere te stanovnike naselja predvodio je sisački biskup Vlado Košić u zajedništvu s duhovnikom kampa vlč. Ivanom Grbešićem, župnikom iz Gora preč. Paškom Glasnovićem i domaćim župnikom Mladenom Vidakom, a služio je đakon Vjekoslav Uvalić.

Na početku homilije pozdravljajući sve okupljene biskup je rekao kako je taj kamp potvrda da kada ljudi idu jedni drugima ususret da onda dožive sreću. Govoreći o prvom čitanju iz Knjige proroka Jeremije biskup je rekao kako on plače nad svojom sudbinom jer ga svi ponižavaju i proklinju. "Zašto je to tako? Zašto se progoni Božje ljude? Zato jer Jeremija ne govori svoje riječi, on ne živi svoj život, on ne želi ljudima 'puniti uši' svojim filozofijama nego on prenosi ono što Bog želi reći ljudima, ali ljudi to ne žele čuti. Zato i

jesu svi proroci bili progonjeni. Sam Jeremija bio je bačen u duboki zdenac, ali u njemu nije bilo vode pa je pao u blato te su mu se nakon nekoliko dana smilovali i izvukli ga. Druge su proroke ubili npr. proroka Zahariju. Tako je to bilo sa starozavjetnim prorocima, a onda dolazi Ivan Krstitelj. On ne samo da navješćuje da dolazi Mesija nego ga i prstom pokazuje. I što je njega snašlo? Herod mu je dao odrubiti glavu jer je kritizirao kralja. Govorio je javno da ne smije imati žene svoga brata, da krši Božje zapovijedi, da živi nemoralno i to ga je došlo glave. Mogao je i ne govoriti, pa bi ostao živ, ali kao i Jeremija on govori da je njegov život obradovala Božja riječ i da mu je bila kao med. Jeremija je, kao i drugi proroci, osjećao radost zbog toga što ga je Bog izabrao. On se nije smatrao dostojan, rekao je za sebe da je dijete i pitao se zašto ga je Bog izabrao. A Gospodin mu je poručio da nije dijete, da je On s njim, da će ga braniti, da mu nitko ne može ništa i da ga nitko neće nadvladati. To je iskustvo svih Božjih ljudi, da su osporavani, da se protiv njih bore ljudi ovoga svijeta jer oni slušaju kneza ovoga svijeta, a ne Boga Gospodara i Spasitelja", poručio je biskup.

Obraćajući se stanovnicima naselja osvrnuo se na njihovo dugogodišnje čekanje rješavanja stambenog pitanja i izgradnju kuća u bivšem prognaničkom naselju u Dumačama. "Sedamnaest godina vi proživljavate ovdje kao prognanici, kao da nemate domovine, kao da ste progonjeni. Ali zar ne bismo trebali biti Bogu zahvalni i na tom trpljenju jer vi svi ste zapravo jedan proročki glas o nepravdi. Vi prenosite Božju poruku da ljudi trebaju biti prihvaćeni jer su djeca Božja, jer su braća međusobno i da jedni druge trebaju poštivati i voljeti", zaključio je biskup ohrabrivši okupljene.

Na kraju je biskupu u ime svih stanovnika naselja na dolasku zahvalio preč. Glasnović, istaknuvši kako tamo žive ljudi srca i vjere koji s pouzdanjem u Boga nose svoj križ. Nakon misnog slavlja vjernici su, predvođeni biskupom i svećenicima, u procesiji sa svijećama i noseći kip Blažene Djevice Marije prošli kroz čitavo naselje, moleći i pjevajući.

Hrvatski rukometaši u Nacionalnom svetištu svetog Josipa u Karlovcu

Karlovac, 28.7.2016. (IKA) - Hrvatska rukometna reprezentacija, prije odlaska na Olimpijske igre u Rio de Janeiro, hodočastila je u četvrtak 28. srpnja u Nacionalno svetište svetog Josipa u Karlovcu tražeći duhovnu snagu i zagovor svetog Josipa, glavnog zaštitnika Hrvatske. Rukometaše je pred Svetištem dočekao i pozdravio mons. Antun Sente ml., rektor Svetišta, zajedno s Karlovačkom gradskom gardom i mladim animatorima Nacionalnog svetišta.

U želji da se nakon fizičkih priprema i duhovno okrijepe, hrvatski rukometaši i stručni stožer, predvođeni izbornikom Željkom Babićem koji je ove godine već pohodio Svetište, sudjelovali su u sakramentu pomirenja i pobožnosti svetom Josipu, a zatim i na misnom slavlju koje je predvodio mons. Sente u konceleciji s preč. Draženom Karačićem, karlovačkim dekanom, vlč. Dragutinom Goričanecom, protijerejem stavroforom Željkom Pajićem i vlč. Vladom Mikšićem, suspidijarom u Svetištu. U propovijedi mons. Sente uputio je rukometašima poruku ohrabrenja i vjere, istaknuvši kako su već nebrojeno puta pokazali kako se zajedničkim radom mogu ostvariti rezultati, te ih pozvao da to zajedništvo pretoče i u svakodnevni život, te da drugima budu ohrabrenje i radost. Poželio im je da kroz žrtvu i nesebično davanje drugima postignu zlatne rezultate i na zemlji i u vječnosti, a u tome neka ih prati zagovor svetog Josipa. "Siguran sam da će se cijela nacija, zajedno s vama, radovati svakom голу i svakoj ostvarenoj pobjedi. Bit ćete

izvor radosti cijeloj našoj Domovini", poručio je rektor Svetišta te pozvao sve vjernike da, osim navijanjem, prate Hrvatsku reprezentaciju i molitvom. Na kraju misnog slavlja hrvatski rukometaši obišli su zavjetni kip svetog Josipa nakon čega su primili prigodne darove, te nastavili druženje s brojnim vjernicima u Pastoralnom centru Svetišta.

Potpisan Ugovor o položaju i djelovanju Filozofskoga fakulteta Družbe Isusove u sastavu Sveučilišta u Zagrebu
Zagreb, 29.7.2016. (IKA) - Rektor Sveučilišta u Zagrebu i predsjednik Rektorskoga zbora Republike Hrvatske prof. dr. Damir Boras i zamjenik Velikoga kancelara Filozofskoga fakulteta Družbe Isusove o. Ante Tustonjić, provincijal Hrvatske pokrajine Družbe Isusove, u nazočnosti apostolskoga nuncija u Republici Hrvatskoj Alessandra D'Errica i predsjednika Hrvatske biskupske konferencije zadarskoga nadbiskupa Želimira Puljića potpisali su u petak 29. srpnja Ugovor o položaju i djelovanju Filozofskoga fakulteta Družbe Isusove u Zagrebu u sastavu Sveučilišta u Zagrebu.

Svečanom potpisivanju u Rektoratu Sveučilišta u Zagrebu nazočili su zagrebački pomoćni biskup Valentin Požaić, preč. Marko Kovač, moderator Nadbiskupskoga duhovnoga stola – izaslanik kardinala Josipa Bozanića, zagrebačkog nadbiskupa metropolita, prof. dr. Mario Cifrak, izaslanik dekana Katoličkoga-bogoslovnoga fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, prof. dr. Ivan Koprek i prof. dr. Ivan Šestak, dekan Filozofskoga fakulteta Družbe Isusove.

Svečanosti su također nazočili prorektori Sveučilišta u Zagrebu prof. dr. Ante Čović, prof. dr. Miloš Judaš i prof. dr. Miljenko Šimpraga, savjetnik rektora i dekan Fakulteta elektrotehnike i računarstva prof. dr. Mislav Grgić, dekan Učiteljskoga fakulteta prof. dr. Ivan Prskalo, voditelj Hrvatskih studija prof. dr. Josip Talanga i akademik Mislav Ježić.

Odluku o uključenju Filozofskoga fakulteta Družbe Isusove kao ustanove pod nazivom Fakultet filozofije i religijskih znanosti u sastav Sveučilišta u Zagrebu donio je Senat Sveučilišta na 5. sjednici u 347. akademskoj godini održanoj 8. prosinca 2015., objavljeno je na mrežnim stranicama Sveučilišta u Zagrebu.

Dani Hrvatske kapucinske provincije

Karlobag, 29.7.2016. (IKA) - U kapucinskom samostanu u Karlobagu od 25. do 30. srpnja održavaju se redovni godišnji Dani provincije i duhovne vježbe Hrvatske kapucinske provincije na kojima sudjeluje dvadesetčetvero braće iz svih samostana, uključujući bogoslove. Na Danima provincije 25. i 26. srpnja braća kapucini razmatrali su završni dokument VIII. plenarnog vijeća Reda, održanog u Rimu od 26. listopada do 19. studenoga 2015. o temi "Milost rada". Dokument je u dva dijela predstavio fra Željko Cestar, a nakon njegovih izlaganja uslijedila je bratska rasprava o smjernicama dokumenta i njihovog uklapanja u dosadašnju praksu milosti rada braće kapucina na mnogostrukim područjima djelovanja u Crkvi i društvu u našem narodu.

Nakon Dana provincije, u bratskom ozračju započele su i duhovne vježbe od 26. do 30. srpnja koje predvodi o. Iko Mateljan, dominikanac. U četvrtak 28. srpnja braću je posjetio njihov subrat krčki biskup Ivica Petanjak i zadržao se s njima u veselom ozračju.

Biskup Rogić s umirovljenim svećenicima Šibenske biskupije

Šibenik, 30.7.2016. (IKA) - Šibenski biskup Tomislav Rogić u subotu 30. srpnja u svećeničkom domu u Šibeniku u pratnji generalnog vikara mons. Marinka Mlakaća susreo se s umirovljenim svećenicima Šibenske biskupije. Sa svakim svećenikom osobno je razgovarao, a na kraju susreta upriličen je i zajednički ručak.

U prvi tjedan dana biskupske službe upoznao sam se s biskupijom i ljudima, te programima koji su u tijeku. U ovom prvom tjednu želio sam se svakako susresti i s umirovljenim svećenicima koji su po pedeset i više godina služili Šibenskoj biskupiji. Danas smo se međusobno upoznali u bratskom razgovoru i zajedničkom ručku, a ostat ćemo i molitveno povezani, kazao je biskup Rogić. Naglasio je da umirovljeni svećenici zaslužuju posebno priznanje jer su djelovali u teškim vremenima komunizma i Domovinskog rata. Ta vremena su preživjeli međusobno povezani s velikim pouzdanjem u Gospodina. U tome nam mogu biti primjer i poticaj, poručio je biskup Rogić.

Na kraju susreta svećenicima je darovao nedavno izašli "Zbornik o biskupu Ćirilu Baniću", te sličice koje su se dijelile kao uspomene na biskupsko ređenje.

II. hodočašće hrvatske vojske, policije i branitelja Čudotvornoj Gospi Sinjskoj

Sinj, 30.7.2016. (IKA) - Drugo regionalno hodočašće hrvatske vojske, policije i branitelja Čudotvornoj Gospi Sinjskoj održano je u subotu 30. srpnja. Slavlje je počelo okupljanjem pripadnika hrvatske vojske i branitelja u crkvi Čudotvorne Gospe Sinjske. Uvodni obred, prije skidanja slike, predvodio je vojni ordinarij Jure Bogdan, kao i molitvu pape Franje u Godini milosrđa i molitve na čast Sv. Oca kako bi svi koji su pristupili sakramentu pomirenja mogli dobiti potpuni oprost od vremenitih kazni u Gospinu svetištu koje je proglašeno jednim od posebnih mjesta milosrđa u Splitsko-makarskoj nadbiskupiji.

Nakon skidanja i kađenja slike uslijedila je procesija iz crkve preko Sinjske pijace, Glavičkom ulicom, Fratarskim prolazom do samostanskog dvorišta. Gospinu sliku u procesiji su nosili pripadnici Počasno-zaštitne bojne u počasnim odorama, pripadnici vojske i policije. Ispred Gospine slike nošena je Zavjetna krunica napravljena od zavjetnih darova Gospinih štovatelja u prigodi 300. obljetnice krunjenja slike Čudotvorne Gospe Sinjske (1716.-2016.). U procesiji nošene su i zastave postrojbi hrvatske vojske, policije i udruga branitelja proizašlih iz Domovinskog rata, a posebno su bila istaknuta tri stijega: Republike Hrvatske, Svete Stolice i Vojnog ordinarijata. Stijeg Čudotvorne Gospe Sinjske nosili su alkari i alkarski momci. Za vrijeme procesije svirao je puhački orkestar Oružanih snaga Republike Hrvatske.

Dolaskom u dvorište svetišta uslijedilo je euharistijsko slavlje koje je predvodio biskup Bogdan uz koncelebraciju generalnog vikara Jakova Mamića, gvardijana fra Petra Klapeža, dekana Cetinskoga dekanata don Stipu Ljubasa i još petnaestak svećenika. Za vrijeme misnog slavlja pjevala je Klapa Hrvatske ratne mornarice "Sv. Juraj".

Na početku misnog slavlja gvardijan fra Petar pozdravio je vojnog biskupa, hrvatsku vojsku, policiju i branitelje, podsjetivši prisutne na djelotvornu pomoć Čudotvorne Gospe Sinjske za vrijeme turske opsade Sinja godine 1715. Izrazio je želju da to vojno hodočašće postane tradicionalno.

U propovijedi biskup je istaknuo kako misni tekstovi koje su razmatrali predstavljaju dva moguća načina kako živjeti:

"biti i ponašati se kao Adam i Eva" ili "biti i ponašati se kao Marija". S jedne strane imamo slobodu čovjeka iz Edenskog vrta koja ne sluša Božji projekt i program s čovjekom i time negira istinu o dobru vlastite osobe. S druge pak strane imamo slobodu Djevice iz Nazareta koja ostvaruje Božji projekt o vlastitoj egzistenciji i koja potvrđuje osobu u njezinoj istini i dostojanstvu, istaknuo je biskup Bogdan. Povijest zla od svoga samog početka i u cijelom svom povijesnom slijedu je oduvijek postavljena unutar otkupiteljskog djela Kristova: "Neprijateljstvo ja zamećem između tebe i žene, između roda tvojeg i roda njezina: on će ti glavu satirati, a ti ćeš mu vrebati petu". "U njemu nas je izabrao prije stvaranja svijeta" (v. Ef 1, 4). Marija je znak i početak pobjede slobode oslobođene milošću nad slobodom okovane grijehom: Gdje je obilovao grijeh tamo je izobilovala milost. Tamo gdje je u porastu opasnost tamo raste i povećava se mogućnost spasenja, rekao je biskup i zaključio: "Naš dolazak ovdje u ovo Gospino svetište dolazak je u Marijinu školu. Tri stotine godina ovdje hodočastimo u njezinu školu, školu poslušnosti Božjoj volji u našem životu." Gospu Sinjsku na kraju je zazvao: "čuvaj nas i brani u svim Scilama i Haribdama kroz koje svakodnevno prolazimo mi ovdje okupljeni: svećenici, vojnici, redarstvenici, hrvatski branitelji, svi članovi vjernici naše biskupije, svi vjernici... Svi smo tvoja djeca. Svi smo u školi tvoga Sina".

Na završetku misnog slavlja fra Petar zahvalio je vojnom ordinariju, svim vojnicima, dočasniciima i časnicima, policajcima, braniteljima i vjernicima hodočasniciima. Biskupu Bogdanu u ime Svetišta darovao je zlatnik koji je izdalo Svetište s likom Čudotvorne Gospe Sinjske u prigodi 300. obljetnice čudesne obrane Sinja. Nakon himne "Lijepa naša" u procesiji Gospina slika je vraćena u crkvu. Biskup Bogdan i svećenici poljubili su Gospinu sliku i na taj način iskazali štovanje Blaženoj Djevici Mariji.

Među hodočasniciima bili su u ime Ministarstva obrane Republike Hrvatske glavni tajnik MORH-a Petar Barać, direktor Glavnog stožera OS RH kontraadmiral Robert Hranj, zapovjednik mornarice HRM-a kontraadmiral Predrag Stipanović, zapovjednik Gardijsko motorizirane brigade brigadir Tihomir Kundid. U ime Grada Sinja na hodočašću je sudjelovala sinjska gradonačelnica Kristina Križanac, predsjednica Gradskog vijeća Ivana Šabić, saborski zastupnici Ivan Šipić i Miro Bulj.

Film "Sve je bio dobar san" pobjednik festivala u Rijeci

Rijeka, 30.7.2016. (IKA) - Film "Sve je bio dobar san", redatelja Branka Ištvančića i producenta Antuna Ivankovića na 7. festivalu hrvatskih katoličkih filmova Trsat 2016., održanom od 28. do 30. srpnja u Rijeci, osvojio je tri nagrade: Grand Prix za najbolji film festivala, nagradu za najbolju režiju i nagradu za najbolju glazbu.

U obrazloženju festivalskog žirija ističe se: "Potresan, intiman i dirljiv dokumentarac 'Sve je bio dobar san' nije samo film s pričom s početka Domovinskog rata, već je to prikaz plemenitog htenja i svojevrsnog križnog puta mladića koji se žrtvovao za stvar u koju je vjerovao. Vjera i žrtva snažno dominiraju pričom toga filma i tjeraju svakoga gledatelja da proživi tragediju ubijenog sina i ožalošćene majke u potrazi za njegovim kostima. Ima u tom filmu puno biblijskoga što će navesti na razmišljanja o toj priči i njenim sudionicima.

Najboljim redateljem žiri je jednoglasno proglasio Branka Ištvančića, koji nije ovim filmom samo potvrdio svoj status jednog od najboljih hrvatskih suvremenih dokumentarista, već je napravio značajni iskorak naprijed. U ovom filmu

prati dolazak mladoga francuskog dragovoljca Jean-Michela Nicoliera u Hrvatsku, njegova promišljanja, tragiku ljudske humanosti i srpska zvjerstva u Vukovaru te mučeničku smrt toga mladića na Ovčari. Sve je to iskazano kroz emotivnu vizuru njegove majke Lyliane Fournier koja u filmu traga za informacijama kako bi došla do posmrtnih ostataka svog sina te ga dostojno pokopala. Oduševljava način na koji on svoju junakinju vodi kroz film, precizno gradi atmosferu tužne priče u kojoj povremeno kresnu iskrice radosnog sjećanja i vedrine uspomena. Ištvančić također besprijeekorno vodi i svoje suradnike kroz film koji vrhunski odrađuju zadatke dajući ono najbolje od svoga umijeća.

Za isti film nagrađen je i najbolji skladatelj Dalibor Grubačević. Film o križnom putu plemenitog mladog Francuza i hrvatskog dragovoljca te tužnom putu njegove majke prema mjestu zločina Grubačević je popratio nadahnutom i nenemetljivom glazbom koja je sjajno dočaravala atmosferu jedne tragedije. Premda je skladatelj ovdje bio instrumentalistički asket, emotivnost njegovih melodija i nota prštala je emocijama majke u potrazi za zemnim ostacima svoga sina.

Misionarka S. Mirjam Filipović u Slavonskom Brodu

Slavonski Brod, 31.7.2016. (IKA) - S. Mirjam Filipović, redovnica Družbe služavki Kristovih, koja nepune dvije godine kao misionarka s još dvije služavke Maloga Isusa djeluje u glavnom gradu Haitija Port-au-Prince, gdje u hrvatskom domu za djecu "Bl. Alojzija Stepinca" skrbe za pedesetak djece, koja su ostala bez roditelja, ili se oni o njima ne mogu brinuti, tijekom misnih slavlja u slavonskobrodskim župama sv. Josipa radnika i sv. Nikole Tavelića predstavila je u nedjelju 31. srpnja život ljudi na Haitiju i djelovanje misionarki.

S. Mirjam na Haiti je krenula prije nepune dvije godine upravo iz te dvije župe, a ispratili su je župljani, uz financijsku pomoć, misijskim križem, koji joj je predao đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić. Kako se živi u toj najsiromašnijoj zemlji na svijetu s oko 11 milijuna stanovnika, u kojoj je u katastrofalnom potresu 2010. godine poginulo 300.000 stanovnika i isto toliko ranjeno, uz slikovitu prezentaciju opisala je s. Mirjam riječima: "Doslovno se rađa, živi i umire na ulici, jer ljudi nemaju najosnovnijih uvjeta za život, odnosno više od polovice stanovnika je pothranjeno i nepismeno, a država ne pruža nikakvu medicinsku pomoć."

S. Mirjam zahvalila je domaćem župniku Mati Matasoviću, kao i vjernicima tih dvaju župa za svaku materijalnu pomoć, a napose za molitvenu podršku tako potrebnu sestrama koje na Haitiju djeluju u vrlo teškim i opasnim uvjetima za život. I toga puta župljani su prikupili i s. Mirjam uručili novčane priloge za njihov rad.

S. Mirjam ovih je dana na godišnjem odmoru, ali ističe da jedva čeka da se vrati u tu najsiromašniju zemlju na svijetu, u kojoj želi ostati do kraja svoga života, budući je to ostvarenje njezine dugogodišnje želje da pomaže najsiromašnijima. Želja joj je u glavnom gradu Haitija Port-au-Prince, s tri milijuna stanovnika, otvoriti školu za siromašnu djecu, budući da sada postoje samo privatne škole, koje pohađaju djeca bogatijih roditelja.

S. Mirjam rođena je 23. listopada 1954. u Donjoj Skakavi kod Brčkog u Bosni i Hercegovini. U zajednicu sestara služavki Kristovih stupila je 1972. u Njemačkoj. Prve zavjete položila je 1978., a vječne 1985. Završila je višu medicinsku školu i teološki fakultet. Djelovala je u nekoliko mjesta u Švicarskoj, Austriji i Njemačkoj. Za djelovanje u misijama pripremala se godinu dana u Rimu, a pastoralno je

dva mjeseca djelovala u misijama u Indiji. U njezinoj obitelji, koja ima šestero djece, četvero ih je odabralo duhovna zvanja te joj je s. Olivia također služavka Kristova u Slavonskom Brodu, s. Marija služavka Maloga Isusa u Sarajevu, a brat Jakov Filipović, župnik u Odžaku i dekan Doborskoga dekanata.

Aninsko proštenje u Samoboru

Samobor, 31.7.2016. (IKA) - Sveti bračni par Ana i Joakim proteklih su dana ponovno privukli mnoge hodočasnike u samoborski perivoj Anindol, u kojem se već više stoljeća nalazi kapela Sv. Ane. Na sam blagdan, u utorak 26. srpnja, u kapeli su slavljene tri mise. Ukoje su predvodili župnik iz Luga Samoborskog Mladen Sinković, a propovijedao je mladomisnik iz Zaprešića Luka Brešić; zatim župnik iz Domaslovca Branimir Budinski a svečano euharistijsko slavlje u 11 sati, u zajedništvu s više svećenika, predvodio je ravnatelj Hrvatskoga nacionalnog svetišta Majke Božje Bistričke mons. Zlatko Koren. U propovijedi je istaknuo kako današnji čovjek živi samo ovaj život, zarobljen u ovoj stvarnosti, kao da ne postoji vječnost, dok su Ana i Joakim bili naslonjeni na vječnost te su ostvarili Božji naum u svome životu. Podsjetio je i kako je taj dan bio i ostao dan zahvale Bogu za majčinstvo i očinstvo te postavio hodočasnici pitanje: "Ako je Bogu bilo važno u ovome svijetu imati uz sebe obitelj, kako je moguće da je današnjem čovjeku to opterećenje?" te naglasio da se uvijek i iznova moramo opredijeliti za obitelj u kojoj se prožimaju razne generacije i tako se međusobno obogaćujemo.

U nedjelju 31. srpnja jutarnju misu predvodio je domaći župnik preč. Davor Štuljan, a sljedeću kapelan Josip Čulig, dok je središnje koncelebrirano euharistijsko slavlje predslavio župnik župe bl. Alojzija Stepinca u Zagrebu mr. Antun Vukmanić. Imajući pred očima svete Joakima i Anu i njihov bračni život, u propovijedi je podsjetio okupljene zašto je Bog morao izreći četvrtu Božju zapovijed Poštuj oca i majku: zbog toga što roditeljski trud i muka često nailaze na nezahvalnost. Istaknuo je ključnu karakteristiku tih svetaca, a ta je da su oni najprije molili Gospodina, posvetili mu život, izmolili Mariju i njemu ju posvetili. Tu duhovnu dimenziju ni mi ne smijemo istisnuti iz života, ne smijemo zaboraviti svakodnevnu molitvu. Podsjetio je i na značenje imena Ana – milost te posvijestio da gdje god se ljudi žrtvuju jedan za drugoga, gdje su čistog srca, gdje ima jednostavnosti, skromnosti i suosjećanja, tamo ima i Božje milosti. Zadivljen ljepotom Anindola i načinom na koji su se stopili u jedno mjesto molitve – kapela Sv. Ane i Božja priroda, istaknuo je kako nam trebaju mjesta gdje ćemo zajedno slaviti Gospodina i nakon toga poći kući drukčiji.

Uz brojne vjernike – hodočasnike, pristigle iz Samobora i okolice, na misi su nazočili predstavnici Grada Samobora predvođeni zamjenikom gradonačelnika Željkom Stanecom. Tijekom poslijepodneva Udruga "Etno fletno" iz Samobora, koja svojim djelovanjem želi izvući iz zaborava i sačuvati tradiciju toga kraja, priredila je zajedno sa svojim gostima, višesatni folklorni program nedaleko kapele na Tancplacu. Samo ime govori da je to mjesto predviđeno za ples, pjesmu i druženje. Tako je bilo od davnina, a i to je jedan od običaja koji se želi sačuvati.

Ovogodišnje Aninsko proštenje završilo je večernjom misom koju je predvodio mladomisnik Marko Čolak, koji je tijekom protekle pastoralne godine vršio svoju đakonsku službu u Samoboru.

Nadbiskup Eterović slavio euharistiju u rodnim Pučišćima

Crkva posreduje oko zemaljskoga dobra samo kada je riječ o važnoj stvari i kada postoje dvije zainteresirane strane, a s ciljem poboljšanja odnosa među narodima i kako bi se izbjegli mogući sukobi, istaknuo papinski nuncij u Berlinu

Pučišća, 31.7.2016. (IKA) – Na 18. nedjelju kroz godinu, 31. srpnja, papinski nuncij u Berlinu nadbiskup Nikola Eterović slavio je euharistiju s vjernicima u župi sv. Jeronima u rodnim Pučišćima na Braču. "Duhovno smo povezani sa Svetim Ocem koji se nalazi u Krakovu i koji s mladima slavi 31. Svjetski dan mladih. I mi smo ovdje okupljeni na nedjeljnoj euharistiji jedva velika obitelj. Povezani smo u molitvi kako bismo bili dionici duhovnih plodova", rekao je nadbiskup Eterović na početku euharistije koju je slavio u crkvi Sv. Jeronima u zajedništvu s mjesnim župnikom mr. Pavom Gospodnetićem. Osvrnuvši se na ulomak iz Lukina evanđelja koji donosi Isusovu prisposobu zbog sukoba dvojice braće oko podjele imanja, nadbiskup je ustvrdio kako briga za materijalna dobra ne smije biti glavna oznaka kršćana. U evanđelju doznajemo kako netko iz mnoštva želi da Isus posreduje oko podjele bogatstva, imanja među braćom. Isus kao da ima važnijih poslova. On navješta Božje kraljevstvo, on čini dobro, ozdravlja tjelesno i duhovno ljude kojima je to potrebno. Isus ne želi ulaziti u svakodnevne, male sukobe s ljudima, osobito kada vidi da ne postoji dobra predispozicija za jedan normalan ljudski susret, rekao je nadbiskup. Primijetio je kako je problematika koju donosi evanđeoski ulomak aktualna, posebno oko pitanja odnosa prema materijalnim dobrima. Poznato nam je da postoje obitelji u kojima vladaju sukobi zbog materijalnih razloga i podjele imanja. Brat ne govori s bratom, sestra sa sestrom, i to upravo zbog imovinskih pitanja. Ljudi unutar obitelji ne komuniciraju godinama. Među njima postoji ne samo nekršćanski, nego i neljudski odnos. Isus nam poručuje da ne budemo pohlepni, istaknuo je, između ostaloga, nadbiskup Eterović.

U nastavku homilije pojasnio je da i Crkva u određenim situacijama posreduje kada se radi o zemaljskome dobru. Upozorio je, pritom, da Crkva to čini samo kada je riječ o važnoj stvari i kada postoje dvije zainteresirane strane, a s ciljem poboljšanja odnosa među narodima i kako bi se izbjegli mogući sukobi. Nuncij je podsjetio da je tako papa Ivan Pavao II. sa svojim suradnicima posredovao u graničnome prijeporu između Čilea i Argentine, te je to posredništvo, dodao je, bilo uspješno. Naveo je, nadalje, i posredništvo pape Franje oko uspostavljanja normalizacije odnosa između Sjedinjenih Američkih Država i Kube, koji su bili ozbiljno narušeni. Postoje sudovi, nadajmo se pravedni, osobito u demokratskim zemljama koji moraju rješavati sporove na svim razinama. Prije toga najbolje bi bilo postići dogovor između dviju strana, bilo u obitelji, bilo među rodbinom, ali i na svim drugim razinama, istaknuo je nadbiskup Eterović.

"Moramo se služiti materijalnim dobrima kako bismo pomagali sebi i drugima. Isus nas potiče da naglasak stavimo na duhovna dobra koja ćemo Gospodinu donijeti na sud poslije našega zemaljskoga hoda. Današnje evanđelje poziva nas da budemo usmjereni na duhovna dobra, a da se materijalnim dobrima služimo tako da možemo normalno živjeti i drugima pomagati", poručio je okupljenim vjernicima nuncij Eterović. Na početku zaziva molitve vjernika, u kojoj su sudjelovala pučiška djeca, nadbiskup je potaknuo Božji puk na molitvu za mlade kako bi bili navjestitelji Kristove riječi u ovome svijetu. Na misi je pjevao Dječji zbor kojim je ravnala vjeroučiteljica s. Danijela Mihić.

280. slavlje sv. Todora, zaštitnika Korčule

Korčula, 31.7.2016. (IKA) – Tradicionalno 280. u nizu slavlje sv. Todora, suzaštitnika župe sv. Marka u Korčuli i zaštitnika Korčule započelo je u četvrtak 28. srpnja svečanim brecanjem katedralnih zvona, a tijekom tri dana različitim sadržajima proslavljen je korčulanski zaštitnik. Nakon tradicionalne Večernje, na kojoj je katedralni mješoviti zbor pjevao svečane psalme i uveo vjernike u misno slavlje koje je predvodio župnik don Frano Kuraja, iznijeta je kasa (zlatni kovčeg) u kojoj se čuvaju zemni ostaci sv. Todora, doneseni iz Rima 1736. godine. Kasa je postavljena u središte katedrale, a moćima sv. Todora vjernici su mogli iskazati štovanje ljubljenjem ili dodirom.

U petak 29. srpnja svečano večernje koncelebrirano misno slavlje predvodio je kotorski biskup Ilija Janjić uz asistenciju svećenika Korčulanskog dekanata i gostiju. Misno slavlje pjesmom je pratio katedralni mješoviti zbor pod ravnanjem mo Josipa Degl'Ivella i orguljašku pratnju s. Blaženke Rudić. U homiliji mons. Janjić potaknuo je vjernike na molitvu za svećenička zvanja i svjedočansku vjeru. Poslije mise četvorica bratima iz katedrale iznijeli su kasu sv. Todora te su svi okupljeni u svečanoj procesiji krenuli izvan zidina staroga grada te pobožno i s pjesmom pratili svečeve ovozemne ostatke. Procesiju su predvodili bratimi triju korčulanskih bratovština: Mihovilci, Rokovci i Sasvetani, ponosno noseći svečane torce. Nakon što su obišli grad, sudionici procesije su unijeli kasu u crkvu i ostavili ju vjernicima na štovanje. U subotu 30. srpnja nakon večernjeg misnog slavlja uz zvonjavu "malog" zvona i prigodnu pobožnost, bratimi sa župnikom položili su kasu sv. Todora u kriptu ispod glavnog oltara katedrale. U nedjelju 31. srpnja bilo je sjećanje na posljednjeg korčulanskog opata don Iva Matijacu u povodu 100. obljetnice njegova rođenja. O opatu Matijaci govorili su dr. Alena Fazinić, dr. Marija Hajdić, dr. Damir Tulić i župnik don Frano Kuraja.

Biskup Bohdan Dzyurakh slavio misu u Kastvu

Kastav, 31.7.2016. (IKA) - Svečano misno slavlje u župi sv. Jelene Križarice u Kastvu predvodio je u nedjelju 31. srpnja mons. Bohdan Dzyurakh, tajnik Sinode biskupa Ukrajinske grkokatoličke crkve i kurijalni biskup, u suslavlju s tajnikom vlč. Andriyem Khymykom i vlč. Mykolom Semenishynom, tajnikom kardinala Lubomyra Husara te tajnikom riječkog nadbiskupa Ivana Devčića vlč. Josipom Tomićem i župnikom kastavske župe Franjom Jurčevićem. Misa je slavljen dvojezično, na talijanskom i hrvatskom jeziku. U propovijedi pojasnio je značenje nedjeljnog evanđelja koje nas poziva na nenavezanost na materijalno, već na traženje i nalaženje Božje ljubavi, te prenošenje te iste prema bližnjima. Dao je primjer svoje domovine Ukrajine koja je 10% teritorija okupirana od strane susjedne Rusije. Mnogo je materijalne štete nastalo u tom sukobu, te je izgubljeno mnogo ljudskih života, a Ukrajina je suočena i s velikim brojem izbjeglica o kojima skrbi. U strahotama koje su podnijeli ostali su ustrajni u vjeri i molitvi, te se često prisjete Hrvata koji su također bili napadnuti od strane susjeda, no uz Božju pomoć i vjeru uspjeli su se osloboditi. Na kraju propovijedi biskup izrekao je svoje zadovoljstvo boravkom u kastavskoj župi, te zajedničkom molitvom zaželio mir i dobro svima.

Na kraju mise nadbiskupov tajnik vlč. Tomić zahvalio je u ime nadbiskupa Devčića domaćem župniku Jurčeviću na gostoprimstvu, a nakon završnog blagoslova ukrajinski biskup Bogdan, vlč. Khymyak i vlč. Semenishyn otpjevali su pjesmu u zahvalu Majci Božjoj "Divno je" na ukrajinskom, te sve nazočne preporučili Gospi u molitve.

U Zagrebu predstavljena knjiga "Porcijunkulski oprost: izvori, dokumenti i duhovnost"

Zagreb, 31.7.2016. (IKA) - Drugog dana trodnevnice pred blagdan Blažene Djevice Marije Anđeoske ili Porcijunkule, 31. srpnja, u crkvi Sv. Franje na zagrebačkom Kaptolu predstavljena je nova knjiga "Porcijunkulski oprost: izvori, dokumenti i duhovnost".

Knjigu je predstavio njezin urednik dr. fra Darko Tepert koji je ujedno preveo latinske izvorne tekstove koji govore o tome kako je došlo do Porcijunkulskoga oprosta koji je prije točno 800 godina izmolio sveti Franjo Asiški.

Fra Darko je knjigu predstavio kroz čitanje izabranih tekstova, kroz molitvu i pjesmu. Osobito je istaknuo tekstove iz spisa "Rasprava o Porcijunkulskom oprost" fra Franje Bartolija, koji je nastao oko 1335. godine. Ondje je opisan najprije poseban odnos koji je sveti Franjo imao prema crkvi Porcijunkuli kod Asiza, a onda i njegovo naročito duhovno iskustvo milosti koje je htio podijeliti sa svim ljudima. Stoga mu je najprije Krist, a onda i papa Honorije III. potvrdio ovaj oprost.

Urednik knjige posebno je istaknuo kako je u ovoj raspravi opisan i dolazak hrvatskih hodočasnika za koje se kaže da su svoje putovanje poduzeli krajem 13. st. te se zaputiti prema Asizu.

Među dokumentima nalaze se prije svega oni koje je objavila Sveta Stolica, a koji donose propise o Porcijunkulskome oprost, od pape Benedikta XV. i njegovog dokumenta iz 1921. do pape Pavla VI. i na kraju Katekizma Katoličke Crkve.

Među tekstovima koji se odnose na duhovnost nalaze se tri govora fra Teofila Harapina koji su napisani prije točno 100 godina, o 700. obljetnici Porcijunkulskoga oprosta, jedan tekst fra Bonaventure Dude, te vrlo zanimljivo razmišljanje Josepha Ratzingera o Porcijunkulskome oprost, u kojem on, neposredno prije nego što će postati papa, govori o ovom oprost kao o izrazu milosti.

Predstavljanje knjige završeno je molitvom Majci Božjoj Anđeoskoj koja se također nalazi među molitvenim tekstovima u ovoj knjizi.

Aljmaš: Dan sjećanja na progonstvo i povratak

Aljmaš, 1.8.2016. (IKA) - U povodu Dana sjećanja na progonstvo i povratak u Aljmaš 1. kolovoza na obali Dunava uz spomen-obilježje žrtvama Domovinskoga rata u Aljmašu 1991. godine održana je komemoracija uz molitvu predvođenu preč. Antom Markićem, župnikom i upraviteljem nadbiskupijskog svetišta Gospe od Utočišta. Večernjim euharistijskim slavljem u crkvi Pohođenja BDM predsjedao je vlč. Robert Almaši, mladomisnik Đakovačko-osječke nadbiskupije i novoimenovani župni vikar osječke župe Uzvišenja sv. Križa. Markić je uvodno zaželio mladomisniku snagu vjere i odvažnost u zahtjevnoj svećeničkoj službi otkrivši da je Almaši rođen u vihoru rata te istaknuvši važnost datuma 1. kolovoza '91. jer "obilježavamo Dan sjećanja na naše progonstvo, naš povratak iz progonstva, pogibiju naših redarstvenika u PP Dalj te ovo dan posvete aljmaške crkve i svetišta".

"Nitko od nas ne može ostati ravnodušan gledajući snimke kako šlepovi odvoze siromašni narod iz ovog ušća Dunava i Drave. Koliko li samo straha, nesigurnosti, prolivenih suza, jecaja u tim danima... kada je započeo vaš Veliki petak i Veliki petak naše domovine; muka, strah i tjeskoba koja nije dozvoljavala svitanje uskrsnoga jutra. Mnogi od vas bili su prisiljeni napustiti svoja ognjišta i biti progonjeni, a dvadesetorica policajaca PP Dalj, 15 pripadnika Zbora narodne garde te 4 pripadnika Civilne zaštite su prolili svoju

krv. I s pravom ih nazivamo mučenicima jer su svoju krv dali za domovinu, a domovina je sveta jer je od Boga darovana. Unatoč svim udarcima, poniženjima i bolovima Bog zna za nas i daje nam životnu zadaću koju, ako hoćemo, možemo odraditi. I dok tužna sjećanja ostaju i obnova sela i stanovništva poratnih godina bivaju teška, Gospodin izvodi čudesna djela na ovom tlu koje je bilo svjedokom prolijevanja krvi, suza i razaranja. Sedam godina nakon progonstva, na današnji dan 1998. godine vraćaju se Aljmašani na čelu s Gospom koju će više nego ikada nazivati Gospom od Utočišta! I na usnama će se čuti poklik: Vratili smo Gospu našu, Gospu Aljmašku! I dok se spominjemo velikih aljmaških obljetnica, neka s ovoga svetoga mjesta odjekne riječ oprostjenja i pomirenja! Jer mira i radosti u srcu ima onaj koji posluša onu Gospinu iz evanđelja: Što god vam rekne, učinite! Što god vam Isus Krist rekne – učinite... U ovoj izvanrednoj Godini milosrđa pozvani smo svi skupa na praštanje i milosrđe. Neka naša srca ispuni Bog po svome Duhu Svetom i neka nas nauči oprostiti i ljubiti. A Gospa od Utočišta, Majka milosrđa neka nam bude trajnom utjehom i zagovornicom", poručio je Almaši te propovijed završio pjesmom Ivana Čurića i Ivana Andrića Ti, vazda čista – Aljmaškoj Gospi od Utočišta: "Svetište tvoje, u progonstvu znamem, opet nas prima u vjeri nas krije, za svjedočanstvo ljubavi i nade, u svijetu našem. Aljmaška Majko, Gospo utočišta, zvijezdo života, kruno blagoslova, moli, moli za nas."

Misu su suslavili daljski, sarvaški i petrijevački župnici Josip Kolesarić, Juraj Kovačić i Jure Krešo. S vjernicima su molile redovnice i s. Kaja Ljubas, poglavarica Družbe Marijinih sestara u Osijeku, a misu je pjevanjem animirao župni zbor uz ravanje i orguljsku pratnju s. Dominike Jozić. Na kraju mise izaslanica Predsjednice RH dr. Irena Petrijevčanin Vuksanović (rodom iz Aljmaša) prenoseći predsjednične pozdrave, podsjetila je kako je 25. obljetnica progonstva ujedno 18. obljetnica povratka: "Mnogi su se čudili kada je 1992. godine u ruševinama aljmaške crkve pronađen Gospin kip. Gospa od Utočišta, baš kao i njezini vjernici, i sama je bila Gospa prognanica, ali i Gospa povratnica. Mnogi su u njoj vidjeli spas u najtežim trenucima. Vihor rata odnio je mnoge živote, neki ni do danas nisu saznali istinu o svojim bližnjima. Kako su branitelji branili domovinu, tako bi domovina trebala brinuti o svima jednakom mjerom. Kao što u ratu nije nedostajalo hrabrosti, danas trebamo mudrosti!"

Na misi su bili i predstavnici Osječko-baranjske županije (dožupan Dragan Vulin), Općine Erdut i Ivica Stanković, općinski vijećnik i Aljmašanin koji je organizirao završni program u zgradi starog kina gdje je predstavljena knjiga "Crveni fićo" novinara i nekadašnjeg ratnog reportera Žarka Plevnika. Prihod od prodaje knjige (25 kuna) namijenjen je razminiranju "simboličnih dvaju kvadrata" minski zagađenoga područja u Hrvatskoj! Također, upriličena je i večernja projekcija dokumentarnoga filma o prvom egzodusu hrvatskog pučanstva u agresiji na Hrvatsku, zapis o ljudima na prognaničkom šlepukoji je 1. kolovoza iz Aljmaša doplovio u Osijek, autora Žarka Plevnika i snimatelja HTV-a Žarka Kaica. Prilog je posvećen pokojnom snimatelju Kaiću, koji je pucnjem vojnika agresorske JNA kod Osijeka izgubio život 28. kolovoza 1991. godine.

Na Dan sjećanja molilo se za ratne žrtve u Aljmašu 1991. čija su imena upisana na spomen-obilježju uz Dunav. Poginuli su: Mladen Palinkaš, Željko Svalina, Slavko Frangeš, Ilija Galić, Ivo Jelić i Olga Svalina, te nestali: Marijan Podgajac, Matija Hum, Stjepan Matoković, Marko Hercegovac, Josip Halt, Josip Paloš i Ivan Verner.

Imenovanja i razrješenja u Dubrovačkoj biskupiji

Mons. dr. Petru Paliću produžuje se služba generalnog vikara Dubrovačke biskupije i u idućem petogodišnjem razdoblju

Dubrovnik, 1.8.2016. (IKA) - Dubrovački biskup Mate Uzinić potpisao je dekrete o razrješenjima i imenovanjima na crkvene službe na području Dubrovačke biskupije. Don Mato Aračić razrješuje se službe privremenog upravitelja župe sv. Mihovila – Viganj. Don Josip Lebo imenuje se upraviteljem župe sv. Mihovila, Viganj. Fra Luka Zorić razrješuje se službe župnog upravitelja župe sv. Vlaha, Slano i Presvetog Trojstva, Majkovi. Fra Ivan Boras imenuje se župnikom župe sv. Vlaha u Slanom i upraviteljem župe Presvetog Trojstva Majkovi. Fra Ivica Karatović razrješuje se službe župnika župe sv. Stjepana – Zaton i upraviteljem župe Marijina Pohođenja – Orašac. Fra Ilija Stipić imenuje se župnikom župe sv. Stjepana – Zaton i upraviteljem župe Marijina Pohođenja – Orašac. Mons. dr. Petru Paliću produžuje se služba generalnog vikara Dubrovačke biskupije i u idućem petogodišnjem razdoblju. Don Ante Guberac, SDB, uz službu župnog vikara u župi sv. Obitelji, Nova Mokošica, imenuje se i pastoralnim pomoćnikom bolničkom kapelanu u Općoj bolnici Dubrovnik. Fr. Matijas Farkaš, OP, prior samostana sv. Dominika u Dubrovniku, razrješuje se službe studentskog kapelana u Dubrovačkoj biskupiji. Don Jerko Ban, uz dosadašnju službu bolničkog kapelana, imenuje se studentskim kapelanom i pastoralnim suradnikom u župama Velike Gospe i sv. Andrije u Dubrovniku. Mr. don Marinko Šljivić razrješuje se službe kapelana u Okružnom zatvoru Dubrovnik. O. Pero Mijić-Barišić, DI, imenuje se kapelanom u Okružnom zatvoru Dubrovnik i predlaže se za člana Vijeća HBK za pastoral osoba lišenih slobode, Vijeća za prevenciju Dubrovačko-neretvanske županije i Vijeća za prevenciju kriminaliteta i remećenja javnog reda Grada Dubrovnika. Don Stjepan Tribuljak, SDB, razrješuje se službe župnog vikara u župi sv. Obitelji, Nova Mokošica. Don Ilija Janjiću dana je suglasnost za pastoralno djelovanje u biskupiji Klagenfurt.

Nuncij D'Errico primio u službeni posjet nacionalnog ravnatelja PMD Antuna Štefana

Zagreb, 1.8.2016. (IKA) - Na prijedlog Hrvatske biskupske konferencije, dekretom prefekta Kongregacije za evangelizaciju naroda kardinala Fernanda Filonija od 30. lipnja 2016. godine, za nacionalnog ravnatelja Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj na petogodišnje razdoblje (2016.-2021.) imenovan je svećenik Varaždinske biskupije Antun Štefan. Vlč. Štefanu to je drugi mandat na čelu te važne institucije Katoličke Crkve.

Tim povodom 1. kolovoza primio ga je u službeni posjet apostolski nuncij u Republici Hrvatskoj nadbiskup Alessandro D'Errico.

Papinska misijska djela djeluju u okviru Kongregacije za evangelizaciju naroda po cijelome svijetu i pomažu misionarima da budu glas Božje Riječi i produljena ruka djelatne Božje ljubavi i milosrđa. Misionari propovijedaju evanđelje i zasađuju Crkvu Kristovu, a u isto vrijeme vrše i djela služenja, zdravstvene skrbi, odgoja i obrazovanja, te se na taj način brinu za sveukupno duhovno i tjelesno zdravlje i napredovanje naroda u kojima djeluju.

Crkva u Hrvata

Spomendan sv. Ane u Lištanima

Nadbiskup Barišić istaknuo ulogu baka, koje unose dimenziju bogatstva i mira

Lištani, 24.7.2016. (IKA) - Splitsko-makarski nadbiskup i metropolit Marin Barišić je u nedjelju 24. srpnja, na poziv župnika Adolfa Višatickog pohodio župu sv. Josipa u Lištanima, u Bosni i Hercegovini. Povod pohodu bila je svetkovina svete Ane, koju u Lištanima slave kao suzaštitnicu župe. Nadbiskup je predvodio svečanu procesiju s kipom sv. Ane i euharistijsko slavlje kraj župne crkve.

Na proslavu sv. Ane okupilo se mnoštvo vjernika, ne samo iz Lištana, već i iz cijele Hrvatske, budući da mnogi imaju svoje korijene u ovom mjestu. Pjevanje je predvodio mješoviti zbor župe Gospe od Otoka iz Solina. Na početku euharistijskog slavlja nadbiskup je pozdravio sve okupljene vjernike, a posebno one koji su došli iz Hrvatske u posjet svojoj rodbini u Lištane.

U homiliji nadbiskup Barišić posebno je istaknuo ulogu bake u obiteljima. Tako je rekao da kroz ovo slavlje sv. Ane "zapravo možemo vidjeti vlastitu obitelj". Obično se kaže da je obitelj skup odnosa. Tu su suprug, supruga i djeca, ali, upozorio je nadbiskup, tu nije točka. Obitelj je daleko šira. Tu su djed, baka i unuci; sve to ulazi u pojam obitelji. Stoga se djedovi i bake nalaze u nezavidnoj poziciji. Društvo ih stavlja na rub, želi ih isključiti iz obitelji. Teško je kada društvo nekoga isključi, upozorio je nadbiskup Marin. "Društvo gleda samo uspješne i mlade, a mirovina znači isključenje, odvojenost, odbačenost. No, to nije istina, jer djedovi i bake nikada ne idu u mirovinu. Na njemačkom jeziku za baku se kaže "Großmutter", prevedeno na hrvatski – velika majka. To je pravi naziv za baku i djeda: velika majka i veliki otac. Doista, baka je dva puta majka: prvi put kada je rodila svoje dijete, a drugi put jer odgaja unuke. Ovo je jedno od najvećih iskustava u životu. Ovo iskustvo nju ostvaruje kao osobu. Baka nas povezuje s prošlošću, s tradicijom, ali otvara i budućnosti, jer bake mirnije gledaju na budućnost, mudrije od nas. One unose dimenziju bogatstva i mira. Stoga je potrebno uključiti bogatstvo djeda i bake u obitelji, jer često uposlene majke ne mogu odvojiti dovoljno vremena za djecu, a bake imaju i vrijeme i jednu posebnu nježnost", rekao je nadbiskup Barišić i istaknuo da baka prenosi iskustvo života i vjere, što je posebno bilo očito u vrijeme komunizma ako su roditelji bili daleko od vjere - baka je bila misionar društva i obitelji jer je odgajala i poučavala u vjeri.

Pojasnio je kako ime sv. Ane znači milostiva, dobrostiva, dobrotvorna, ona koja daruje te da se to može reći za svaku baku. Bake su imale osjećaja za svoje unuke, uvijek su imale neki dar za svoje unuke, jer imaju široko srce. Nadbiskup je na kraju homilije zaželio da bake i djedovi budu prisutni u obitelji dokle god mogu, da ih se ne šalje u domove. Dom je posljednja varijanta, ali ako i dođu u domove, da ih se zna redovito posjećivati, svaki tjedan, zaključio je nadbiskup.

Pri kraju mise župnik je zahvalio nadbiskupu Barišiću što se odazvao pozivu i došao u Lištane na proslavu svete Ane. Potom je nadbiskup zahvalio vlč. Adolfu, te udijelio svoj pastirski blagoslov svim vjernicima.

Župi svetog Josipa pripadaju naselja Lištani, Gornji i Donji Rujani. Lištani su maleno mjesto smješteno sjeverozapadno od Livna. U njemu živi pretežno hrvatsko stanovništvo. Mjesto je poznato i po Biskupijskom duhovno-pastoralnom centru "Sv. Josip" u koji dolaze mnogi svećenici i laici iz Hrvatske na duhovne vježbe i odmor.

Dan mučenika u Drvaru

Drvar, 27.7.2016. (IKA/TABB) - U Drvaru je 27. srpnja po šesnaesti put obilježen Dan molitvenog sjećanja na mučenike i žrtve Banjolučke biskupije ili Dan mučenika. Tim su se molitvenim skupom komemorirale ne samo žrtve drvarskih mučenika iz 1941. na čelu sa župnikom Waldemarom Maksimilijanom Nestorom, nego i žrtve svih ratova i totalitarizama u XX. st. na području Banjolučke biskupije. To je ujedno bilo i središnje ovogodišnje biskupijsko obilježavanje 75. obljetnice stradanja Katoličke Crkve i hrvatskog naroda na području zapadne Bosne.

Komemoracija je započela u župnoj crkvi Sv. Josipa pobožnošću tzv. križnog puta mučenika, a potom je uslijedilo misno slavlje koje je u zajedništvu s banjolučkim biskupom Franjom Komaricom i okupljenim svećenicima predvodio vojni ordinarij u BiH mons. Tomo Vukšić. Na misnom slavlju pjevao je zbor župe sv. Ante iz Knina pod ravnanjem s. Ivane Oltran.

Na početku mise drvarski župnik don Davor Klečina podsjetio je na povod komemoraciji – mučeničku smrt tadašnjega drvarskog župnika Waldemara Maksimilijana Nestora koji je 27. srpnja 1941., vraćajući se s hodočašća sv. Ani u Kosovu kraj Knina, izveden od četnika iz vlaka u mjestu Trubar kod Drvara, mučki ubijen sa skupinom svojih vjernika hodočasnika i bačen u obližnju jamu Golubnjaču. Toga istog dana ustanici su napali i drugi vlak koji se s vjernicima vraćao u Drvar s hodočašća sv. Ani na Oštrelju.

U uvodnoj riječi biskup Komarica podsjetio je da molitveno sjećanje nije niti smije biti pozivanje na mržnju ili na osvetu, nego molitva za pokoj duša tih žrtava i čuvanje spomena na njihov život i smrt, te da kao kršćani i za počinitelje zla molimo Božje smilovanje i obraćenje.

U propovijedi mons. Vukšić također je pozvao vjernike da nikad ne podlegnu napasti osvete: "Neka oprost i molitva budu naša osveta." Potaknuo je vjernike da među tolikim stradalnicima Banjolučke biskupije otkriju primjere vrijedne ljudskog divljenja i kršćanskog nasljedovanja, zbog njihova krepesnoga ili čak svetačkoga ponašanja i u teškim životnim trenucima. U tom svjetlu istaknuo je lik drvarskoga župnika Waldemara Maksimilijana Nestora - prvoga ubijenoga katoličkog svećenika u II. svjetskom ratu na cijelom području bivše Jugoslavije - kojeg je nazvao žrtvom ljubavi prema svećeničkom zvanju, službi i poslanju, budući da je, unatoč najavljenoj opasnosti, iz dušobrižničke ljubavi krenuo na put iz Knina u Drvar kako njegovi vjernici ne bi ostali bez nedjeljne svete mise.

Nakon mise pred spomen-križem za poginule hrvatske branitelje položeni su vijenci, a potom se molila molitva odriješanja za sve žrtve.

Na komemoraciji u Drvaru bili su nazočni predjednik Vlade HBŽ Draško Dalić s dvojicom svojih ministara, izaslanstvo grada Knina i Šibensko-kninske županije predvodili su gradonačelnik Nikola Blažević i dožupan Tomislav Vrdoljak koji su najavili da će do kraja godine jedna ulica u Kninu biti posvećena "drvarskim hodočasnima." Na molitvenom skupu okupilo se oko 200-tinjak osoba, a osim iz župa Banjolučke biskupije, hodočasnika je bilo iz Knina, Siverića, Drniša, Primorskog Doca, te iz Zagreba. U isto vrijeme dok se održavala komemoracija u čast mučenika, u parku preko puta crkve održan je skup u povodu Dana ustanka i antifašističke borbe. Premda su oba skupa bila međusobno udaljena tek nekoliko metara pa su se čule i različite pjesme, sve je prošlo mirno i dostojanstveno.

U poslijepodnevним satima na sportskom centru u Drvaru održan je memorijalni malonogometni turnir u organizaciji Udruge "Hrvatski pleter" iz Drvara.

Istog dana kad je izvršen zločin nad drvarskim župnikom i katolicima, ustanici su i u susjednoj Lici izvršili zločine nad hrvatskim civilima na području Srba, Boričevca i Donjeg Lapca, a nedugo zatim i nad muslimanskim civilima u Kulen Vakufu. U sljedećih 10-ak dana isti scenarij ponovio se u Bosanskom Grahovu i Krnjeuši. Najprije je početkom kolovoza zvjerski ubijen grahovski župnik don Juraj Gospodnetić s više od 200 grahovskih katolika, a potom u Krnjeuši kod Bosanskog Petrovca i župnik Krešimir Barišić zajedno s više od 250 svojih vjernika. Nakon svih tih zločina, Katolička Crkva i hrvatski narod bili su praktički iskorijenjeni sa širokog područja zapadne Bosne i istočne Like, od Ključa do Knina, i od Glamoča do Bihaća.

Prnjavor: Svečano proslavljena 125. obljetnica župe

Prije posljednjeg rata župa je imala 1700 župljana, a sada ih ima 370. Tijekom 125 godina postojanja župe njom je upravljalo 18 župnika, među kojima i kasniji banjolučki biskup Alfred Pichler. U župi su rođena 4 još živuća svećenika i 3 pokojna, te 6 živih redovnica i 2 pokojne Prnjavor, 31.7.2016. (IKA) - Svečanom koncelebriranjem misom u nedjelju 31. srpnja u prnjavorskoj župnoj crkvi Sv. Ante Padovanskog proslavljena je 125. obljetnica osnutka župe. Misu je predvodio banjolučki biskup Franjo Komarica. S njim su koncelebrirali mons. Vlado Lukenda, dugogodišnji prnjavorski župnik, i don Bernardo Pleše, ravnatelj katoličke gimnazije u Dubrovniku.

Temeljito obnovljena župna crkva nije mogla primiti sve vjernike – njih oko 400, te su neki morali ostati u crkvenom dvorištu koje je bilo ozvučeno. Osim tri redovnice rodом iz župe, bile su nazočne još tri misionarke iz Afrike i Indije.

Poseban ugođaj crkvenosti – kao ni u jednoj župi na području cijele Bosne i Hercegovine - bila je nazočnost više nacionalnih skupina. Osim domaćih župljana Hrvata, bili su i domaći župljani Talijani i Česi, te veća skupina katolika pristigla za ovu prigodu iz Poljske. Neki od njih su rođeni u prnjavorskoj ili u okolnim poljskim župama, koje su postojale do kraja Drugog svjetskog rata. Skladno – zajednički i naizmjenično molilo se i pjevalo na materinskom jeziku svake od nazočnih etničkih skupina. Posebni svečani ugođaj slavlju davao je puhački orkestar poljskih hodočasnika koji su pratili gromoglasno pjevanje poljskih hodočasnika starije dobi i veće grupe mladih.

Na misnom slavlju bio je nazočan i Imam iz prnjavorskog džemata Konjuhovci. Svečanom liturgijskom slavlju prethodila je u župnoj crkvi trodnevna duhovna priprava koju je predvodio župnik Lukenda.

Za ovaj jubilej župe župnik je sa svojim suradnicima objavio letak o povijesti župe te upriličio izložbu fotografija nekadašnjeg i sadašnjeg izgleda brojnih crkvenih zdanja na području župe te župnika i svećenika rodом iz župe. Župniku je uspjelo tijekom višegodišnje priprave za jubilej sa svojim župljanima obnoviti sve teško oštećene i porušene filijalne crkve i kapele.

U subotu 30. srpnja je skupina od dvadesetak poljskih hodočasnika te grupa domaćih župljana zajedno sa župnikom Lukendom pohodila nekadašnju poljsku župu Gumjeru. Tu su u svetištu i lađi među ponovno otkrivenim i raščišćenim temeljima župne crkve Uzvišenje sv. Križa sagrađene 1903. godine, zajedno s biskupom Franjom i grupom vjernika iz Banje Luke slavili misu za sve pokojne župljane te župe i za njihova nezaboravnog župnika Antu Dujlovića, ubijenog u srpnju 1943. godine. Njega njegovi

odseljeni župljani kao i njihovi potomci u Poljskoj više od 70 godina časte kao istinskog mučenika. Za njegovu beatifikaciju već je obavljen istraživački postupak. Među poljskim hodočasniciма bilo ih je nekoliko koji su i kršteni u toj crkvi, dok su drugima u toj crkvi kršteni roditelji i rodbina. Svi su oni bili duboko ganuti što su mogli slaviti misu na mjestu za njih osobito svetom.

U petak 29. srpnja je u Domu kulture u Prnjavoru održana međunarodna konferencija "Poljaci u Bosni – 70 godina od povratka Poljaka iz Bosne". Na njoj je, između ostalog, predstavljen prijevod na hrvatski jezik knjige izvornih dokumenata o temi "Reemigracije Poljaka iz BiH nakon Drugog svjetskog rata". Na konferenciji je aktivno sudjelovao i biskup Komarica.

U propovijedi na svečanom bogoslužju u župnoj crkvi biskup je između ostalog zahvalio svim nazočnima što su došli "izbliza i izdaleka da posvjedoče svoju pripadnost Kristovoj Crkvi koja je sastavljena od raznih naroda i jezika te tvori jedan Božji narod". Podsjetio je na mnogo stoljetne korijene nazočnosti Katoličke Crkve na području današnje prnjavorske župe i postojanja većeg broja župa, kako prije dolaska Turaka u te krajeve, tako i za vrijeme Austrougarske i kasnije vlasti – sve do službenog iseljavanja poljskih i njemačkih katolika s toga područja tijekom Drugog svjetskog rata i nakon njega. Nazočne je pozvao na "ispit savjesti" kako žive i kako treba živjeti svoju vjeru i pripadnost svojoj Crkvi u svakodnevnom životu. Zahvalio je župniku Lukendi i župljanima što su tijekom nedavnog rata i poraća pokazali svoje miroljubivo, humano lice prema svojim susjedima te ih ohrabrio da tako i nastave.

Posebno je zahvalio i neumornom župniku mons. Lukendi za njegov veliki trud oko duhovnog obnavljanja povjerenih vjernika, kao i oko obnavljanja brojnih u ratu porušenih ili teško oštećenih crkava i kapela.

Pri kraju mise riječi zahvalnosti svojim župljanima i brojnim gostima uputio je i župnik Lukenda. Pozvao je sve da se nakon misnog slavlja nađu na gozbi ljubavi u pripremljenom šatoru neposredno kraj župne crkve, što su svi nazočni i učinili.

Tijekom 125 godina postojanja župe njom je upravljalo 18 župnika, među kojima i kasniji banjolučki biskup Alfred Pichler. U župi su rođena 4 još živuća svećenika i 3 već pokojna, te 6 živih redovnica i 2 pokojne.

Prije posljednjeg rata župa je imala 1700 župljana, a sada ih ima 370.

Inozemne vijesti

Lombardi o ubojstvu svećenika u Francuskoj

Osobito smo pogođeni jer se ovo užasno nasilje zbilo u crkvi, svetome mjestu gdje se naviješta Božja ljubav – Mjesni nadbiskup vraća se sa Svjetskog dana mladih u Krakovu te moli mlade da ne popuste nasilju već postanu apostoli civilizacije ljubavi

Vatikan, 26.7.2016. (IKA) - Nova strašna vijest, koja se nažalost pridodala nizu nasilnih događaja ovih dana, uzrokujući neizmjernu bol i zabrinutost, tako je o. Federico Lombardi, ravnatelj Tiskovnog ureda Svete Stolice, prokomentirao napad u crkvi u Saint-Etienne-du-Rouvray, u Francuskoj, gdje su dvojica napadača ubili staroga svećenika, prerezavši mu vrat te su za taoce uzeli dvije redovnice i više drugih osoba. Obojica napadača ubijena su nakon što je policija upala u crkvu, a barem je jedan od taoća u teškome stanju.

"Pratimo situaciju i čekamo daljnje informacije kako bi bolje razumjeli što se dogodilo", izjavio je Lombardi. "Papa je informiran i dijeli bol i užas zbog tog apsurdnog nasilja, s najradikalnijom osudom svakog oblika mržnje te uz molitvu za pogođene osobe". "Osobito smo pogođeni jer se ovo užasno nasilje zbilo u crkvi, svetome mjestu gdje se naviješta Božja ljubav", rekao je Papin glasnogovornik, izražavajući blizinu Svetoga Oca Crkvi u Francuskoj, Rouenskoj nadbiskupiji i čitavom francuskom narodu.

"Vapim Bogu sa svim ljudima dobre volje. Pozvao bih nevjernike da se pridruže tom vapaju", izjavio je mjesni nadbiskup Dominique Lebrun, koji se vraća u Francusku sa Svjetskoga dana mladih u Krakovu. "Katolička Crkva ne može uzeti drugo oružje doli molitvu i bratstvo među ljudima. Ostavljam za sobom na stotine mladih koji su istinska budućnost čovječanstva. Molim ih da ne popuste nasilju te da postanu apostoli civilizacije ljubavi", rekao je nadbiskup, prenosi Radio Vatikan.

Papina poruka sućuti povodom terorističkog napada u crkvi u Francuskoj

Vatikan, 26.7.2016. (IKA) – Papa Franjo uputio je poruku sućuti povodom terorističkog napada koji se jutros dogodio u crkvi u francuskom gradiću Saint-Etienne-du-Rouvrayu u Rouenu.

Primivši vijest o zatočenju talaca u crkvi Saint-Etienne-du-Rouvray, u kojem je jedan svećenika ubijen a jedna osoba teško ozlijeđena, Papa Franjo vam jamči svoju duhovnu blizinu i u molitvi se pridružuje boli obitelji, kao i boli župe i biskupije Rouen. Upućuje molitvu Bogu, Milosrdnom Ocu, da primi oca Jacquesa Hamela u mir svoga svjetla i donese utjehu ozlijeđenoj osobi. Sveti Otac je posebno uznemiren što se taj čin nasilja dogodio u crkvi za vrijeme mise na kojoj se molilo za mir u svijetu. Moli Gospodina da nadahne misli pomirenja i bratstva u ovom novom događaju i na sve izlije obilja svoga blagoslova, ističe se u brzopjavu sućuti koji je u Papino ime nadbiskupu Rouena Dominiqueu Lebrunu uputio kardinal državni tajnik Pietro Parolin.

Svečanom misom u Krakovu otvoren 31. svjetski dan mladih

Krakov, 26.7.2016. (IKA) - Krakovski nadbiskup kardinal Stanislaw Dziwisz, povijesni tajnik svetoga pape Ivana Pavla II., "tvorca" Svjetskih dana mladih, a sada pak njihova nebeskoga zaštitnika, svečanim večernjim misnim slavljem 26. srpnja otvorio je 31. svjetski dan mladih, a papa Franjo u tweetu upućenom s njegova računa @Pontifex pozvao je mlade: "Dragi mladi, budimo ujedinjeni u molitvi da ovaj Svjetski dan mladih bude bogat duhovnim plodovima. Vidimo se sutra!" Sveti Otac je toga dana, prema već uhodanom običaju prije svakog apostolskoga putovanja u inozemstvo, posjetio baziliku Svete Marije Velike kako bi se pomolio pred slikom Djevice Marije i zatražio Božji blagoslov. Istodobno je u velikom parku Blonia u središtu Krakova službeno otvoren 31. svjetski dan mladih, usredotočen na Božje milosrđe. Više stotina tisuća mladih sudjelovalo je na misnom slavlju, koje je predvodio kardinal Dziwisz, koji je na početku mise pozvao na molitvu za svećenika ubijenog u crkvi u Francuskoj. U velikom parku u središtu Krakova koji je nerazdvojno povezan s imenom svetoga pape Ivana Pavla II., kardinal je ustvrdio da mladi danas više nego ikad mogu biti nositelji poruke ljubavi, solidarnosti i mira.

U glavnome gradu Božjega milosrđa mladima, koji su došli iz cijelog svijeta i strpljivo podnosili kišu i detaljne sigurnosne preglede, shvatljive nakon posljednjih čina nasilja u Njemačkoj i Francuskoj, poželio je srdačnu dobrodošlicu. Dolazimo iz krajeva gdje narod živi u miru, rekao je kardinal, ali među vama ima i mladih koji dolaze iz "krajeva svijeta gdje vladaju nasilje i slijepi terorizam", gdje su kršćani "okrutno proganjeni". Stoga je, podsjećajući na svetu Faustinu Kowalsku, kardinal Dziwisz potaknuo mlade da učine da "plamen ljubavi", plamen milosrđa, zahvati svijet kako bi mogao pobijediti sebičnost, nasilje i nepravdu. Pozvao je mlade da slušaju glas pape Franje, koji je želio da se upravo u Krakovu slavi Svjetski dan mladeži, odnosno Jubilej mladih.

U Krakov je pristiglo i 1770 hodočasnika iz Hrvatske, te 191 iz Bosne i Hercegovine. Neposredno prije samoga početka SDM 290 mladih iz Hrvatske i BiH sudjelovalo je u Misijskim danima u nadbiskupiji Katowice, 60 u nadbiskupiji Čenstohova i 50 u biskupiji Tarnow.

U ponedjeljak 25. srpnja euharistijsko slavlje za mlade iz Hrvatske i BiH u svetištu Ivana Pavla II. predvodio je predsjednik Odbora za mlade HBK zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski u zajedništvu s predsjednikom Odbora za mlade BK BiH banjolučkim pomoćnim biskupom Markom Semrenom, koji su, kao i zagrebački nadbiskup kardinal Josip Bozanić održavali i kateheze za mlade.

Vjera je duboko ukorijenjena u poljskom narodu; 92% Poljaka priznaje se katolicima, 40% ih svake nedjelje ide na misu. U Poljskoj ima 153 biskupa, 30 tisuća svećenika i više od 20 tisuća redovnica. Tijekom II. svjetskoga rata, gotovo 1000 poljskih svećenika riskiralo je život spašavajući Židove od nacističkih progona.

Papa stigao u Poljsku

Sveti Otac susreo se s predstavnicima vlasti i poljskim biskupima te pozdravio mlade

Vatikan, 27.7.2016. (IKA) – Papa Franjo započeo je svoje 15. inozemno putovanje stigavši 27. srpnja u Krakov u prigodi 31. svjetskog dana mladih koji se održava pod geslom "Blago milosrdnima: oni će zadobiti milosrđe!" (Mt 5, 7). U kratkom obraćanju novinarima u zrakoplovu, Papa je istaknuo: Svijet je u ratu jer je izgubio mir. "Često se govori o nesigurnosti, ali zapravo je riječ o ratu. Ovo je samo dio rata koji se odavno vodi. Prvo je bio onaj iz 1914., sa svojim metodama, zatim drugi veliki svjetski rat od 1939. do 1945. a sad se vodi ovaj", rekao je Papa. Sjetio se i ubijenog francuskog svećenika: "Ovaj sveti svećenik koji je umro u trenutku dok je molio za cijelu Crkvu, tek je jedna od žrtava. Koliko je još drugih kršćana, nedužnih, djece? Sjetimo se samo Nigerije, na primjer. Kažu: 'Ali to je Afrika'. To je rat. Ne bojmo se reći tu istinu: svijet je u ratu jer je izgubio mir", rekao je Sveti Otac.

U zračnoj luci "Ivan Pavao II." dočekali su ga poljski predsjednik Andrzej Duda i krakovski nadbiskup kardinal Stanisław Dziwisz, kao i predstavnici građanskih i crkvenih vlasti te vjerničke zajednice.

U prve službenom govoru Papa je poručio: Život treba uvijek prihvaćati i štiti. To dvoje ide zajedno – prihvaćanje i zaštita, od začeca do prirodne smrti. Svi smo pozvani poštovati život i skrbiti za njega. Obraćajući se predstavnicima vlasti, građanskoga društva i članovima Diplomatskog zbora u Wawelu, Papa je istaknuo kako je sretan što je prva srednjoeuropska država koju je pohodio upravo domovina "nezaboravnog sv. Ivana Pavla II., utemeljitelja i promicatelja Svjetskoga dana mladih", podsjetivši na njegov ideal "Europe koja diše s oba pluća" i "novog europskog humanizma" koji ima "najdublje korijene u kršćanstvu". Spomenuo je 1050. obljetnicu krštenja Poljske kao "snažan trenutak nacionalnog jedinstva, koji je potvrdio da je sklad, čak i usred raznolikosti mišljenja, siguran put za ostvarivanje općega dobra". Napomenuo je da "dijalog može postojati samo ako svaka strana počne od vlastitoga identiteta" te je istaknuo kako je sretan što u Poljskoj nije prevladalo "loše, negativno sjećanje" koje je opsesivno usredotočeno na prošla zla, nego "dobro, pozitivno" sjećanje koje "hvali Gospodina za njegova spasonosna djela". Kao primjer toga, Papa je naveo slavlje 50. obljetnice oprosta između poljskih i njemačkih biskupa nakon II. svjetskog rata. Ta inicijativa, u koju su otpočela uključene crkvene zajednice, pokrenula je "nepovratan socijalni, politički, kulturni i vjerski proces koji je promijenio povijest odnosa između dva naroda". U tom kontekstu spomenuo je i zajedničku izjavu Katoličke Crkve u Poljskoj i Ruske pravoslavne Crkve u Moskvi.

Osvrnuvši se na "složen problem selilaštva", Papa je istaknuo da je potrebna "velika mudrost i suosjećanje, kako bi se nadvladao strah i ostvarilo više dobro": povratak Poljaka koji se žele vratiti u domovinu, ali i "duh spremnosti prihvatiti one koji bježe od rata i gladi" te "solidarnost s onima koji su lišeni temeljnih prava, uključujući pravo na vjeroispovijest u slobodi i sigurnosti". Istaknuo je važnost "socijalnih politika koje podržavaju obitelj, prvu i temeljnu društvenu jedinicu, pomažući nepovlaštenim i siromašnim obiteljima", uključujući pomoć u "odgovornom prihvaćanju života". "Odgovornost je države, Crkve i društva da prati i konkretno pomaže svima koji se nađu u ozbiljnim poteškoćama, tako da se na dijete nikada ne gleda kao na teret, nego na dar te da najranjiviji i siromašni ne budu napušteni", ustvrdio je papa Franjo. Uslijedio je kurtoazni posjet poljskom predsjedniku u Dvorani ptica.

U kasnim popodnevnim satima Sveti Otac susreo u krakovskoj katedrali Sv. Stanislava i Vaclava s poljskim biskupima. Papu su u katedrali dočekali kardinal Dziwisz i katedralni župnik. Papa se kratko zadržao u molitvi kod Niše svetog Stanislava gdje se nalaze izložene relikvije sv. Ivana Pavla II. Papin susret s oko 130 poljskih biskupa, u koji je uveo kardinal Dziwisz, odvijao se u obliku neslužbenog razgovora. Odgovarajući na upit o sekularizaciji, Papa je rekao da biskupi trebaju biti bliski narodu i svećenicima. Govoreći pak o mladima, rekao je da je vrlo važan odnos mladih s njihovim djedovima i bakama, jer oni mladima prenose vjeru. Jedno je pak pitanje bilo o tomu kako primjenjivati milosrđe. Papa je odgovorio govoreći o obožavanju novca. Danas se može sve kupiti i prodati. Približavajući se narodu s milosrdem, valja biti slobodni od idolatrije novca. Jedno se pak pitanje odnosilo na župe, jedan je naime biskup pitao je li župa još uvijek vrijedna? Papa je odgovorio da je župa nezamjenjiva. Župa ostaje kuća Božjega puka. Posljednje se pitanje odnosilo na izbjeglice. Papa je rekao da ne postoji obrazac za postupanje s izbjeglicama; to ovisi o državi, njezinim mogućnostima i njezinoj kulturi. Ali važno je biti otvoren i koliko je moguće gostoljubiv, istaknuo je Sveti Otac.

Osvrnuvši se na susret, nadbiskup Gnieznoga i primas Poljske Wojciech Polak istaknuo je da je ozračje bilo bratsko, dijaloško; razgovaralo se o našoj vjeri i pastoralnom djelovanju. Papa je pokazao šire viđenje dijeleći naše tjeskobe i izazove današnjega svijeta, gledajući iz okvira cijeloga svijeta i iz svojega pastoralnoga iskustva, koje je obilato, a koje je također s nama podijelio. Susret je bio vrlo lijepo iskustvo zajedništva i bratstva. Papa je otvorio susret s dva znaka, s dva djela ljubavi: u početku smo svi zajedno molili za nedavno preminuloga nadbiskupa Zygmunta Zimowskoga, predsjednika Papinskoga vijeća za pastoral zdravstvenih djelatnika. Papa je primijetio da mnogi nisu mogli doći na sprovod radi Svjetskoga dana mladih, stoga je predložio da se svi zajedno pomolimo za njega. Molitva za mrtve je djelo ljubavi, rekao je Papa dodajući: Znam da je gotovo kraj života kardinala Franciszeka Macharskoga, i da ne možemo ući u njegovu sobu, ne možemo ga posjetiti. Ali, ako danas prođete blizu bolnice, zastanite, dirnite zid, to će već biti znak samilosti, znak blizine. To bih rado učinio, rekao je Papa.

Na kraju prvoga dana svoga pohoda Poljskoj Papa se tijekom prijenosa uživo obratio sudionicima Svjetskoga dana mladih i odgovorio na tri pitanja. Potaknuo ih je da nadiđu rane, nadvladaju "terorizam ogovaranja" i izgrađuju mostove mira. Strah je trauma koja može ostaviti ožiljke, ali ne može izbrisati horizonte i želju da se ide naprijed, sažetak je Papina odgovora djevojci koja je ispričala kako je slučajno bila propustila vlak koji je 23. srpnja doživio nesreću u kojoj su umrle 23 osobe. Taj ju je događaj osobito pogodio zato što je poznavala jednu od žrtava. "Ono što ti se dogodilo je rana; neki su bili ranjeni u nesreći, u tijelu, a ti si bila ranjena u duši, u tijelu, u srcu i ta rana se zove 'strah'. Doživjela si šok, ali šok koji ti ne čini dobro", rekao je Papa, napominjući da je to ipak "prigoda" da se ide naprijed. "Život je pun rana", kazao je, objašnjavajući kako mudrost znači moći nositi se i s "lijepim i s ružnim stvarima u životu". Protiv "terorizma ogovaranja" najsnažnija sila je oprost, tim se riječima Sveti Otac obratio djevojci koja je u Italiju došla vrlo mlada te je bila žrtva maloljetničkog nasilja, pokušavši zbog toga učiniti čak i samoubojstvo. "Okrutnost je ljudski stav koji je u temelju svih ratova", istaknuo je Papa, prenosi Radio Vatikan. Okrutnost "ne daje drugome da raste" i "ubija drugoga". Kazao je da je "ogovaranje terorizam" i "stvar koju trebamo nadvladati" cjelovitim praštanjem. To je

međutim "milost za koju trebamo moliti Gospodina. Mi, sami od sebe, to ne možemo." Još jedno oruđe "protiv terorizma jezika" je "stav krotkosti", ustvrdio je papa Franjo. Odgovarajući na treće pitanje, jednoga mladića koji je bio u Münchenu kad je izvršen napad u kojem je ubijeno 10 osoba, Papa je istaknuo da "mir gradi mostove", a "mržnja diže zidove. U životu trebaš birati: graditi mostove ili zidove. Zidovi dijele i mržnja raste. Mostovi ujedinjuju. Kad stisneš ruku prijatelju, nekoj osobi, gradiš ljudski most. A kad drugoga udariš, uvrijediš, gradiš zid. Ja želim vidjeti puno ljudskih mostova." Na kraju je Sveti Otac s prozora nadbiskupske rezidencije, nekadašnjeg doma sv. Ivana Pavla II., podsjetio na poljskog volontera pri Svjetskom danu mladih koji je nedavno preminuo od raka. Radi se o mladiću koji je dao važan doprinos tako što je napravio dizajn za zastavu, slike svetaca zaštitnika i druge simbole ovogodišnjeg okupljanja mladih u Poljskoj. Papa Franjo je na kraju u šali potaknuo mlade da "prave buku" čitavu noć, očitujući tako svoju "kršćansku radost".

Papa Franjo u Čenstohovi: Bog malen, blizak i konkretan
Čenstohova, 28.7.2016. (IKA) - Bog nas spašava tako da se čini malenim, bliskim i konkretnim. Iznad svega, on postaje malen, rekao je papa Franjo na misi koju je 28. srpnja, drugoga dana svoga pohoda, slavio pri samostanu Jasna Gora u Čenstohovi, povodom 1050. obljetnice "krštenja Poljske". Sveti Otac u homiliji je istaknuo kako Bog izabire malene zato što se oni suprotstavljaju "oholosti života" i govore istim jezikom kao i on: jezikom ponizne ljubavi koja oslobađa. Božji ulazak u povijest nije se ostvario trijumfom ili upadljivim očitovanjem, nego u jednostavnosti. Božje kraljevstvo, suprotno onome što bismo mi očekivali ili možda htjeli, dolazi u malenosti i poniznosti, kazao je Papa, prenosi Radio Vatikan. Božji način postupanja nam očituje njegovu bliskost i konkretnost. On je "među nama i brine se o nama, ne odlučujući umjesto nas i ne okupirajući se pitanjima moći". Bog tako radije bira ono što je maleno, suprotno našim ljudskim sklonostima. Težnja "moći, veličini i vidljivosti je tragično ljudska i velika napast koja svugdje pokušava prodrijeti", upozorio je Sveti Otac. Bog je blizak; ne želi biti vladar kojeg se imamo bojati, ostajući udaljen na nebeskome prijestolju, nego se voli "spustiti" u naše svakodnevne događaje kako bi hodao s nama. Papa je istaknuo kako je i Crkva to dužna činiti: slušati, uključiti se i biti bliska, dijeleći radosti i napore naroda. Božja konkretnost odražava se u povijesti Poljske, osobito u prenošenju vjere u obiteljima. Rekao je da u "Mariji pronalazimo potpunu usklađenost s Gospodinom", tako da se "božanska nit" u povijesti isprepliće s "marijanskom niti". Preko Blažene Djevice je Bog "sišao k nama kako bi se učinio bliskim i konkretnim". Dodao je da Marija "ulijeva želju da se nadiđu zločini i rane iz prošlosti" kako bi se "sa svima stvaralo zajedništvo, ne upadajući u iskušenje izoliranja ili nametanja". Ona "nije gospodarica ili protagonist, nego Majka i službenica. Molimo za milost da usvojimo njezinu senzibilnost" u služenju potrebama i trošenju života za druge, "bez preferencija i razlikovanja". "Malo koristi prijelaz s 'prije' na 'poslije Krista', ako to ostaje samo podatak u povijesnim zapisima", zaključio je Papa i poželio: "Neka se u svakome dogodi unutarnji prijelaz, uskrš srca" tako da djelujemo u "malenosti" s "jednostavnim i otvorenim srcem".

Rano ujutro Papa je izvan programa posjetio kardinala Franciszeka Macharskog, dobroga prijatelja Ivana Pavla II., te se pomolio na njegovoj bolesničkoj postelji u Sveučilišnoj bolnici u Krakovu.

Svijet vas gleda i želi od vas učiti obnoviti vjeru u Očeo milosrđe

Papa s mladima na "Svečanosti dobrodošlice" za Svjetski dan mladih u Krakovu

Krakov, 28.7.2016. (IKA) - Napokon se susrećemo – riječi su kojima je 28. srpnja papa Franjo pozdravio mlade tijekom "Svečanosti dobrodošlice" za Svjetski dan mladih u Krakovu. Izrazio je zahvalnost sv. Ivanu Pavlu II. za pokretanje tog susreta mladeži. "On nas prati s neba, gledajući tolike mlade, pripadnike različitih naroda, kultura i jezika koji imaju samo jedan motiv: slaviti Isusa koji je živ među nama", rekao je papa Franjo, nastavljajući: "Koje bolje prigode za obnovu prijateljstva s Isusom od jačanja prijateljstva među vama? Koje bolje prigode za osnaživanje prijateljstva s Isusom, od dijeljenja tog prijateljstva s drugima? Kojeg boljeg načina da se doživi radost evanđelja od želje 'zaraziti' tolike bolne i teške situacije radosnom vijesti?"

Sveti Otac rekao je da je kao biskup u Argentini naučio kako "nema ništa ljepše od razmatranja želja, zalaganja, strasti i energije s kojom toliki mladi žive život", a ta ljepota nastaje "kad Isus dodirne srce mlade osobe", koja onda postaje "sposobna za doista veličanstvena djela". "Crkva vas danas gleda – rekao bih još i više – svijet vas danas gleda i želi učiti od vas kako bi obnovio svoju vjeru u Očeo milosrđe", kazao je Papa, prenosi Radio Vatikan. Milosrđe uvijek ima mlado lice zato što milosrdno srce ima hrabrosti napustiti ugodu i zna ići drugima ususret, grli sve; zna biti zaklon za one koji su izgubili ili nikada nisu imali dom; zna stvoriti domaći i obiteljski ugođaj za one koji su morali emigrirati; sposobno je za nježnost i suosjećanje. Milosrdno srce, rekao je Papa, "zna dijeliti kruh s gladnim", "otvara se kako bi primilo izbjeglicu."

Sveti Otac i tom prigodom istaknuo je kako mu je tužno vidjeti "mlade za koje se čini da su otišli u 'prijevremenu mirovinu'", postali "umirovljenici s 23, 24 ili 25 godina", odušastali ili se unaprijed predali. "Žalosti me vidjeti mlade koji hode s tužnim licem, kao da njihov život nije vrijedan". Napomenuo je kako mu je teško vidjeti mlade koji traže samo vrtoglavu zabavu na "mračnim putovima" zbog kojih na kraju skupo plate; mlade koji gube godine svojega života i snage trčeći za "trgovcima lažnih iluzija", odnosno "trgovcima maglom". "Stoga, dragi prijatelji, okupili smo se kako bismo si međusobno pomogli, zato što ne želimo dopustiti da nam se ukrade najbolji dio koji imamo, ne želimo dopustiti da nam se ukradu snage, da nam se ukrade radost, da nam se s lažnim iluzijama ukradu snovi", poručio je mladima papa Franjo.

Ljubav uvijek izgrađuje

Papa Franjo uputio videoporuku mladim Kubancima koji su organizirali vlastiti susret mladeži istodobno s onim na svjetskoj razini u Krakovu

Krakov, 29.7.2016. (IKA) - Papa Franjo poslao je 29. srpnja videoporuku mladim Kubancima, koji su organizirali vlastiti susret mladeži istodobno s onim na svjetskoj razini u Krakovu. Sveti Otac pohvalio je inicijativu mladih te ih je potaknuo da budu ujedinjeni "društvenim prijateljstvom", neovisno o razlikama, kao i da budu "nositelji nade" te "graditelji mostova". Oko 1400 mladih Kubanaca sudjeluje na okupljanju u Havani, organiziranom za one koji nisu mogli otputovati u Poljsku. Odvija se pod istim geslom kao i svjetski susret te uključuje kateheze, molitvu križnoga puta i prolaz kroz mjesna Sveta vrata. Papa je izrazio nadu da će njihovo okupljanje biti prigoda za promicanje kulture

susreta, poštovanja, razumijevanja i međusobnog praštanja. Potaknuo ih je da se "ne boje ničega" i da budu slobodni od "veriga ovoga svijeta" kako bi navijestili radosnu vijest, prenosi Radio Vatikan.

Pozvao ih je da budu "nositelji nade", za što im je potrebna "sposobnost sanjanja". "Ne bojte se. Ne budite izbirljivi", "sanjajte da uz vašu pomoć Kuba može biti drukčija i svakoga se dana poboljšavati". "Razbolite se od ljubavi", poručio je. "Tako ćete naučiti uvijek gledati na druge s milosrđem, bliskošću, nježnošću, osobito na one kojima je potrebna pomoć". Naglasio je da je jedino u Isusu moguće pronaći snagu za najljepši i najkonstruktivniji životni projekt: ljubav. "Ljubav je konstruktivna, ljubav ne uništava čak ni neprijatelja, ljubav uvijek gradi" – ustvrdio je papa Franjo. Govoreći o nadi i društvenome prijateljstvu, napomenuo je kako nije nužno da svi jednako misle, nego da svi imaju "želju sanjati" i "vole svoj narod" te zajedno "grade mostove".

Papa pohodio Auschwitz

Sveti Otac u logoru se susreo, rukovao i poljubio s 10 ljudi koji su preživjeli Auschwitz, kratko se zadržavši sa svakim u razgovoru. Posljednji od preživjelih mu je poklonio svijeću, koju je Papa odnio pred mjesto gdje su vršena smaknuća, dodirnuvši u tišini zid pred kojim su tolike nevine osobe ubijene

Oswiecim, 29.7.2016. (IKA) - Papa Franjo pohodio je 29. srpnja ujutro nacistički sabirni logor Auschwitz-Birkenau, mjesto gdje su Hitlerove snage ubile više od milijun ljudi, većinom Židova. Sveti Otac pješice je prošao kroz vrata koja vode u logor sa zloglasnim natpisom "Arbeit macht frei", a potom je u malenom autu prebačen kraj baraka do mjesta gdje se na klupi zadržao u tihoj molitvi. Ivan Pavao II. pohodio je taj nacistički logor 1979., a Benedikt XVI. 2006. godine.

Papa Franjo je prije pohoda odlučio da u logoru neće održati nikakav govor, ističući kako bi radije želio ući u njega sam, u tihoj molitvi. "Želio bih otići na to mjesto užasa bez govora, bez gužve", objasnio je. "Sam, ući, moliti. I neka mi Gospodin udjeli milost suza".

Sveti Otac u logoru se susreo, rukovao i poljubio s 10 ljudi koji su preživjeli Auschwitz, kratko se zadržavši sa svakim u razgovoru. Posljednji od preživjelih mu je darovao svijeću, koju je Papa odnio pred mjesto gdje su vršena smaknuća, dodirnuvši u tišini zid pred kojim su tolike nevine osobe ubijene.

Nakon toga, pohodio je "ćeliju gladi", gdje su nacisti ubijali zatvorenike izgladnjujući ih na smrt. Tamo je pogubljen i sv. Maksimilijan Kolbe, na čijem se mjestu mučeništva papa Franjo također zadržao u molitvi.

Pred međunarodnim spomenikom žrtvama u Auschwitzu Papa se zadržao u razmatranju dok je jedan rabin na hebrejskom zapjevao Psalam 130 – De profundis, koji je potom na poljskom pročitao župnik mjesta gdje je živjela jedna katolička obitelj koja je smaknuta – uključujući djecu – zato što je skrivala i spašavala Židove. Na kraju se Sveti Otac susreo s 25 pravednika među narodima, prenosi Radio Vatikan.

Papa posjetio dječju bolnicu

Naše je društvo nažalost zagađeno kulturom odbacivanja, čije su žrtve upravo najslabije osobe, najkrhkije - to je okrutnost

Krakov, 29.7.2016. (IKA) - Papa Franjo posjetio je 29. srpnja poslijepodne u Krakovu dječju bolnicu u Prokocimu, gdje ga je s bolničkim osobljem i 50 malenih pacijenata s roditeljima i najužom rodbinom dočekala predsjednica poljske Vlade Beata Maria Szydło, prenosi Radio Vatikan. Obraćajući se nazočnima Papa je odmah rekao kako tijekom posjeta Krakovu nije mogao izostati posjet ovoj bolnici.

Pozdravljam vas i od srca zahvaljujem premijerki na toplim riječima koje mi je uputila. Želio bih se malo zadržati sa svakim djetetom, biti uz njegov krevet, zagrliti svako dijete, poslušati svako bar na trenutak i zajedno ostati u tišini pred pitanjima koja ne nalaze neposredan odgovor. Moliti u tišini, kazao je Sveti Otac. Evanđelje nam u više navrata govori kako se Gospodin susreće s bolesnima, prihvaća ih, i vrlo rado posjećuje. On ih uvijek zamjećuje, gleda ih kao što majka gleda bolesnu djecu, a u sebi osjeća samilost. Želio bih da kao kršćani možemo kao Isus biti uz bolesne, s tišinom, s nježnošću, i molitvom. Naše je društvo nažalost zagađeno kulturom "odbacivanja", koja je oprečna kulturi prihvata. A žrtve kulture odbacivanja upravo su najslabije osobe, najkrhkije; to je okrutnost, istaknuo je Papa. Lijepo je vidjeti kako su u ovoj bolnici prihvaćeni i njegovani najmanji i najpotrebitiji. Hvala vam na ovom znaku ljubavi koji nam pružate. Ovo je znak uljudbe, ljudske i kršćanske: u središte društvene i političke pozornosti staviti slabije osobe, istaknuo je Papa.

Katkada se obitelji moraju same brinuti o svojim dragima. Što učiniti? Iz ovoga mjesta, gdje se vidi konkretna ljubav, želio bih potaknuti: umnažajmo djela kulture prihvata, djela nadahnuta kršćanskom ljubavlju; ljubav prema Isusu raspetom, prema tijelu Isusovu. Služenje potrebitim osobama, s ljubavlju i nježnošću, potiče rast naše humanosti i otvara nam prolaz u život vječni. Tko čini djela milosrđa, ne boji se smrti, ustvrdio je papa Franjo. Hrabrim sve one koji su evanđeoski poziv "posjećivati bolesne" usvojili kao životni program, a to su liječnici, bolničari, svi zdravstveni djelatnici, kapelani i dragovoljci. Neka vam Bog pomogne da dobro obavljate svoj posao, u ovoj kao u svakoj bolnici u svijetu. Neka vas nagradi unutrašnjim mirom i srcem koje je uvijek sposobno za nježnost. Svima zahvaljujem na ovom susretu! Nosim vas sa sobom, u sjećanju i molitvi. A i vi, molim vas, ne zaboravite moliti za mene, zaključio je Sveti Otac posjet dječjoj bolnici.

Križni put u sklopu Svjetskog dana mladih u Krakovu

U prihvaćanju marginaliziranih pokazuje se naša vjerodostojnost, poručio Papa

Krakov, 29.7.2016. (IKA) - Gdje je Bog, ako u svijetu postoji zlo, ako postoje gladni, žedni, beskućnici, izbjeglice; gdje je kad umiru nevini zbog terorizma i rata; kad se izrabljuje djecu ili kad ona pate od teških bolesti? Postoje pitanja na koja nema ljudskog odgovora. A Božji odgovor je Isus. "Isus je u njima, pati u njima, duboko se poistovjećuje sa svakim od njih", tako sjedinjen s njima da "gotovo čine 'jedno tijelo'", ustvrdio je 29. srpnja papa Franjo nakon molitve križnoga puta u sklopu Svjetskog dana mladih u Krakovu.

Isus, umirući na križu, nosi "na sebi i u sebi", "fizičke, moralne i duhovne rane čitavoga čovječanstva. "Večeras Isus – i mi s njime – s osobitom ljubavlju grli našu sirijsku braću, koja su pobjegla od rata. Pozdravljamo ih i prihvaćamo ih s bratskim osjećajima i naklonošću", rekao je Papa, prenosi

Radio Vatikan. Istaknuo je kako nam 14 djela milosrđa – tjelesna i duhovna – pomažu otvoriti se Božjem milosrđu i razumjeti da bez milosrđa ne možemo ništa. Podsjetio je, k tome, kako sve što napravimo najmanjem od naše braće činimo Kristu. U prihvaćanju marginaliziranog koji je ranjen u tijelu i u prihvaćanju grešnika koji je ranjen u duši, pokazuje se naša vjerodostojnost kao kršćana, a ne u idejama. Potrebni su ljudi, osobito mladi, koji ne žele živjeti polovično, koji su spremni potrošiti život u besplatnome služenju najpotrebnijima i najslabijima, nasljeđujući Krista. "Suočen sa zlom, patnjom, grijehom, jedini mogući odgovor za Isusova učenika je darivanje samoga sebe, uključujući i život, u nasljedovanu Krista; to je stav služenja. Ako netko – tko se naziva kršćaninom – ne živi da bi služio, ne koristi mu živjeti. Svojim životom niječe Isusa Krista", upozorio je Papa.

Naglasio je da ih Gospodin poziva da budu "protagonisti u služenju" i da od njih želi "konkretni odgovor" prema potrebitima i onima koji pate. Put križa put je radosti zato što možemo slijediti Krista sve do kraja; put koji se ne plaši neuspjeha, marginalizacije ili osamljenosti, zato što ispunja srce Isusom. To je "put života" i "Božji stil"; jedino što može pobijediti grijeh, zlo i smrt. Na Veliki petak mnogi su se učenici tužni vraćali kući, dok su drugi željeli zaboraviti križ. "Kako se vi želite ove večeri vratiti vašim kućama, vašim prebivalištima", upitao je na kraju Papa mlade, poručujući: "Svijet nas gleda. Svatko od vas treba odgovoriti na izazov tog pitanja".

Papa mladima: Okrutnost nije završila u Auschwitzu

Krakov, 29.7.2016. (IKA) - S prozora nadbiskupske rezidencije u Krakovu, papa Franjo se i 29. rujna u večernjim satima obratio okupljenim mladima i podsjetio kako je protekli dan bio obilježen boli, prenosi Radio Vatikan. "Petak je dan kad se sjećamo Isusove smrti i s mladima smo molili križni put", rekao je, napominjući kako mnogi pate: bolesni, zahvaćeni ratom, beskućnici, gladni, ljudi koje muče sumnje i koji nisu sretni. Kazao je da u dječjoj bolnici koju je posjetio u popodnevnim satima "Isus pati u toliko bolesne djece: uvijek se pitam: 'Zašto djeca pate?' To je otajstvo. Nema odgovora na to pitanje". Spomenuvši zatim svoj pohod sabirnom logoru Auschwitz-Birkenau, rekao je: "Koliko boli, koliko okrutnosti! Je li moguće da mi ljudi, stvoreni na sliku Božju, možemo učiniti takve stvari?"

"Okrutnost nije završila u Auschwitz-Birkenau", ima je "čak i danas. Danas mučimo ljude; mnoge se zatvorenike odmah muči kako bi progovorili... to je užasno!" Papa je potom istaknuo kako nas pogađa okrutnost onoga što s dogodilo prije 70 godina – ubijanja i plinske komore – ali da ni danas u mnogim dijelovima svijeta gdje vlada rat situacija nije drukčija.

Sveti Otac potaknuo je na molitvu za sve ljude u kojima Isus danas pati, uključujući bolesnu djecu i nevine, žrtve mučenja i zatvorenike s kojima se postupa "kao da su životinje." Napomenuvši da su svi grešnici i da svi nose teret grijeha, istaknuo je kako nas Bog svejedno voli. "Pomolimo se zajedno za ljude koji pate u svijetu." "Čak smo i mi grešnici djeca; upravimo pogled prema našoj majci i molimo Gospu svi zajedno", pozvao je papa Franjo.

Papa molio u kapelici Sv. Faustine i ispovijedao mlade

Krakov, 30.7.2016. (IKA) - Papa Franjo započeo je subotu 30. srpnja, četvrti dan svojega pohoda Poljskoj, pohodom svetištu Božjega milosrđa u Krakovu. Prošavši kroz Sveta vrata, zadržao se u molitvi u kapelici Sv. Faustine Kowalske, ispovjedio osmero mladih i pozdravio okupljene. "Gospodin, danas, želi da još dublje osjetimo njegovo veliko milosrđe. "Nemojmo se nikada udaljiti od Isusa! I ako mislimo da smo zbog svojih grijeha i nedostataka gori... Takve nas on radije želi, tako se njegovo milosrđe širi. Iskoristimo ovaj dan kako bismo svi primili Isusovo milosrđe", pozvao je papa Franjo, prenosi Radio Vatikan.

Papina misa u svetištu Sv. Ivana Pavla II. u Krakovu

Tko je odabrao da slijedi Gospodina, neka se ne ustaljuje u komotnostima koje oslabljuju evangelizaciju, poručio Papa okupljenim poljskim svećenicima, redovnicima, redovnicama, sjemeništarcima i bogoslovima

Krakov, 30.7.2016. (IKA) - Tko je odabrao da slijedi Gospodina, neka se ne ustaljuje u komotnostima koje oslabljuju evangelizaciju i neka ne gubi vrijeme u planiranju sigurne i dobro plaćene budućnosti, potaknuo je papa Franjo na misi s poljskim svećenicima, redovnicima, redovnicama, sjemeništarcima i bogoslovima u svetištu Sv. Ivana Pavla II. u Krakovu 30. srpnja, prenosi Radio Vatikan. "U odlomku iz Ivanova evanđelja koji smo slušali, govori se o mjestu, učeniku i knjizi. Mjesto je ono u kojem su učenici bili na uskrsnu večer; o mjestu se jedino kaže da su vrata bila zatvorena, kamo Isus osam dana poslije "uđe, stade među njih i donosi svoj mir, Duha Svetoga i oprostjenje grijeha, jednom riječju, Božje milosrđe". U tom zatvorenom mjestu snažno odzvanja Isusov poziv učenicima: "Kao što je mene poslao Otac, tako i ja šaljem vas", podsjetio je Papa.

Isus šalje, a to je također poziv i nama. Kako ne čuti da u tom pozivu odjekuje poziv svetoga Ivana Pavla II.: "Otvorite vrata!" A ipak, često se u našem svećeničkom i redovničkom životu može naći napast da, zbog straha ili lagodnosti, ostanemo "zatvoreni" u sebe same i u svoje sredine. Put koji pokazuje Isus je jednosmjerni: treba izaći iz samih sebe slijedeći put sebedarja. Jer Isus ne voli napola prijedene putove, odškrinuta vrata, sjedenje na dvije stolice. Zahtijeva da na put idemo rasterećeni, da izađemo odričući se svojih sigurnosti, čvrsti samo u Njemu. Drugim riječima, život njegovih najbližih učenika, a mi smo pozvani da to budemo, prožet je stvarnom ljubavlju, to jest služenjem i spremnošću; u tom životu nema zatvorenih prostora niti privatnoga vlasništva za vlastite udobnosti, bar ih ne bi smjelo biti. Tko je odabrao da cijeli svoj život suobliči s Isusom, više ne bira vlastita mjesta, već ide tamo kamo je poslan; spreman je odgovoriti na poziv onoga tko ga zove, više ne bira ni vrijeme. Kuća u kojoj prebiva nije njegova, jer su Crkva i svijet otvorena mjesta njegova poslanja. Njemu je najvažnije da Gospodina stavi u središte svojega života, ništa dakle ne traži za sebe, objasnio je Papa.

Kristov učenik, dakle, izbjegava udobne okolnosti koje bi ga stavile u središte, ne uspinje se na klimava postolja svjetovne vlasti niti se ustaljuje u udobnostima koje oslabljuju evangelizaciju; ne gubi vrijeme u planiranju sigurne i isplative budućnosti, da ne bi ostao osamljen i šutljiv, zatvoren među tjesne zidove sebičnosti bez nade i radosti. Zadovoljan u Gospodinu, ne zadovoljava se osrednjim životom, već izgara od želje da svjedoči i dosegne druge; voli rizik i izlazi, ne obvezuju ga zacrtani tijekovi, već je otvoren i poslušan poticajima Duha Svetoga: ne voli životariti, raduje ga naviještanje evanđelja.

Papa se potom osvrnuo na lik jedinoga učenika kojeg

spominje evanđelje, na Tomu. U svojoj sumnji i tjeskobi da shvati, ovaj je učenik, uporno tvrdoglav, sličan nama i donekle nam je simpatičan. Ne znajući, on nam daje veliki dar: vodi nas bliže Bogu, jer Bog se ne skriva pred onim tko ga traži. Isus mu pokazuje svoje slavne rane, omogućuje mu da rukom dirne beskrajnu Božju nježnost, žive znakove koji govore koliko je patio iz ljubavi prema ljudima. Vrlo je važno za nas učenike da čovječanstvo stavimo u dodir s Gospodinovim tijelom, to jest da s pouzdanjem i posvemašnjom iskrenošću, bez pridržaja, kažemo Njemu ono što jesmo. Isus je zadovoljan, kako je rekao svetoj Faustini, da mu o svemu govorimo, ne zamaraju ga naši životi koje poznaje, već čeka naše dijeljenje, čak i pripovijedanje o našim danima. Tako se traži Boga, u iskrenoj molitvi koja ne zaboravlja da mu povjeri naše bijede, napore i otpore. Iskreno otvaranje osvaja Isusovo srce, osvajaju ga srca koja znaju priznati i oplakivati svoje slabosti, uvjerena da će baš tu djelovati božansko milosrđe, kazao je Papa. Isus zaista želi posvećena srca, koja žive od njegova oprosta, da ga mogu samilosno izlijevati na svoju braću. Isus traži srca nježna i otvorena prema slabima, nikada kruta. Traži poslušna i transparentna srca, koja se ne pretvaraju pred onima čija je zadaća u Crkvi usmjeravati hod. Učenik ne oklijeva pitati se, odvažan je sumnjati i svoje sumnje iznositi pred Gospodinom, odgojiteljima i poglavarima, bez proračunavanja, otpora i utaje. Vjerni učenik trajno i pomno razlučuje, znajući da srce svaki dan treba odgajati, polazeći od osjećaja, kako bi izbjegao svaku dvoličnost u ponašanju i životu, objasnio je Papa.

U posljednjem retku današnjega evanđelja govori se o knjizi, o Evanđelju u kojem su zapisani mnogi drugi znakovi koje je Isusu činio. Nakon velikoga znaka o milosrđu, mogli bismo misliti da nije bilo potrebno dodati ništa drugo. Ali ima jedan izazov, ima mjesta za znakove koje mi činimo, jer smo primili Duha ljubavi i pozvani smo širiti milosrđe. Moglo bi se reći da Evanđelje, živa knjiga Božjega milosrđa, koju valja neprestano čitati, ima na kraju još bijelih stranica: knjiga ostaje otvorena, a mi smo pozvani da je istim stilom pišemo, vršeći djela milosrđa, rekao je Papa te upitao: Pitam vas, draga braćo i sestre, kakve su stranice vaših knjiga? Jesu li pisane svaki dan? Ima li u njima bijelih stranica? Neka nam u tomu pomogne Majka Božja. Ona je u životu sasvim prihvatila Božju riječ; neka nam izmoli milost da budemo živi pisci Evanđelja; neka nas naša milosrdna Majka nauči da se u svojoj potrebitoj braći i sestrama, bližnjim i udaljenima, bolesnima i putnicima nesebično brinemo za Isusove rane, jer se časti tijelo Kristovo služeći onima koji pate. Djevice Marijo, pomogni nam da se do kraja istrošimo za dobro nama povjerenih vjernika, i da se brinemo jedni za druge, kao prava braća i sestre u zajedništvu Crkve, naše svete majke.

Svatko od nas u srcu čuva stranicu vrlo osobne knjige o Božjem milosrđu: to je povijest našega zvanja, glasa ljubavi koji je privukao i preobrazio naš život, čineći da na Njegovu riječ ostavimo sve, te da ga slijedimo. Danas, sa zahvalnošću, obnovimo sjećanje na svoj poziv, zahvalimo Bogu, jer je sa svojim milosrđem ušao kroz naša zatvorena vrata, jer nas je kao i Tomu pozvao po imenu, molimo ga za milost da nastavimo pisati evanđelje njegove ljubavi, zaključio je Papa.

Papa Franjo posjetio poljske isusovce

Krakov, 30.7.2016. (IKA) - Papa Franjo posjetio je 30. srpnja popodne poljske isusovce u Krakovu. Radilo se o polusatnom susretu izvan programa, u jednostavnom i obiteljskom okruženju. Pozdravio je pojedinačno sve okupljene isusovce te istaknuo da ne želi držati nikakav govor, nego s njima razgovarati, dopustiti im da postavljaju pitanja, prigoda koju su Papina subraća rado iskoristila. Pitali su ga, stoga, o značenju sveučilišnog rada u Družbi Isusovoj te rada na području kulture. Papa je kazao da njihovo zalaganje valja biti vrlo snažno, ali i da treba biti "u izlazu". Predložio im je bliskost marginaliziranima i da se čuvaju "liberalizma koji u središte stavlja novac, a ne osobu". Također je govorio o svećeničkom služenju. "Danas postoji opasnost da svećenik koji nije dobro formiran bude previše bijel ili previše crn, da radi jednostavno mehanički primjenjujući norme. Umjesto toga važno je razlučivanje, koje treba biti u srcu pastoralnog života. Stoga valja pomoći svećenicima i bogoslovima u duhovnome razlučivanju i to je jedan od temeljnih zadataka Družbe Isusove danas", ustvrdio je papa Franjo, prenosi Radio Vatikan.

Papina molitva protiv terorizma

Krakov, 30.7.2016. (IKA) - Papa Franjo posjetio je 30. srpnja crkvu Sv. Franje u Krakovu kako bi častio relikvije poljskih svetaca Zbigniewa Strzalkowskog i Mihaela Tomaszeka, koje su ubili pripadnici vojne skupine Sendero Luminozo u Peru 1991. godine, a proglašeni su blaženima 2015. godine. Bilo je prisutno više rođaka poljskih mučenika, kao i franjevačkih poglavara, prenosi Radio Vatikan. Tijekom pohoda crkvi, Papa je izrekao sljedeću molitvu:

"Svemoguću, milosrdnu Bože, gospodaru svemira i povijesti. Sve što si stvorio dobro je i tvoje suosjećanje za propuste čovječanstva ne poznaje granica. Danas dolazimo k Tebi kako bismo te molili da u miru čuvaš svijet i njegove stanovnike, da udaljiš od njega razarajući val terorizma, povрати prijateljstvo i uliješ u srca svojih stvorenja dar povjerenja i spremnosti na opraštanje. O darovatelju života, molimo te i za one koji su stradali kao žrtve okrutnih terorističkih napada. Podari im vječnu nagradu. Neka budu zagovornici svijeta razdijeljenog sukobima i neslogama.

O Isuse, prinče mira, molimo te za one koji su ranjeni ovim činima neljudskog nasilja: djecu i mlade; utješi ih svojom snagom i ujedno udalji od njih svaku mržnju i želju za osvetom. Duše Sveti utješitelju, pohodi obitelji žrtava terorizma, obitelji koje bez vlastite krivnje podnose trpljenje. Zagri ih plaštem svoga božanskoga milosrđa. Pomozi im da u tebi i sebi samima ponovno pronađu snagu i odvažnost za bratski i sestrinski odnos prema drugima, napose useljenicima, svjedočeći tako tvoju ljubav svojim životima. Dotakni srca terorista kako bi prepoznali zlo svojih djela i vratili se na put mira, dobrote i poštovanja prema životu i dostojanstvu svakog ljudskog bića, bez obzira na vjeru, porijeklo, bogatstvo ili siromaštvo.

O Bože, vječni Oče, po svojem milosrđu čuj naše molitve koji ti prinosimo usprkos ovoj zaglušujućoj buci i očaju svijeta. Okrećemo se tebi s velikom nadom, prepuni pouzdanja u tvoju bezgraničnu milost. Ojačani primjerima blaženih mučenika Perua Zbigniewa i Mihaela, koji su dali svoje hrabro svjedočanstvo evanđelja, sve do prinošenja vlastite krvi, povjeravamo se zagovoru Tvoje Presvete Majke. Molimo za dar mira i izbavljenje od rana terorizma."

Bdjenje Svjetskoga dana mladih u Krakovu

Zamijenite ugodu kauča cipelama i idite Božjim putovima, mijenjajući svijet, poručio papa Franjo na Kampusu milosrđa u Krakovu na kojem se okupilo više od milijun i šesto tisuća mladih

Krakov, 30.7.2016. (IKA) - Nismo došli na svijet da bismo vegetirali, da bismo život proveli na kauču, nego da bismo ostavili dojam i velikane svijeta naučili kako graditi mostove bratstva, poruka je pape Franje za više od milijun i šesto tisuća mladih koji su se 30. srpnja okupili na Kampusu milosrđa u Krakovu, na bdjenju za Svjetski dan mladih. Papa ih je pozvao da idu Božjim putem kako bi nadvladali strah i teror koji uzrokuju zatvaranje i paraliziranost. Potaknuo je mlade da pouče odrasle kako zajedno živjeti u različitosti.

Trebate nam kako biste nas naučili suživotu, dijalogu, dijeljenju u raznolikosti kultura – ne kao da je to prijetnja, nego prigoda. Imajte hrabrosti poučiti nas da je lakše graditi mostove nego podizati zidove, rekao je papa Franjo prenosi Radio Vatikan. Predložio je jedan konkretan "most" koji je moguće ostvariti na licu mjesta: pružiti si i stisnuti ruku. To je "prvotni" i "veliki bratski most" za koji je poželio da ga nauče graditi i "velikani ovoga svijeta". Nemojte živjeti u snu, nemojte dopustiti da drugi odlučuju o vašoj budućnosti. Umjesto ugođe, radije birajte slobodu; zamijenite paralizirajući kauč za cipele kako biste išli Božjim putovima i današnji svijet zarazili radošću, poručio je Sveti Otac. "Pitam vas: želite li biti mladi koji su zaspali, omamljeni? Želite li da drugi za vas odlučuju o budućnosti? Želite li biti slobodni? Želite li biti budni? Želite li se boriti za svoju budućnost?" "Dragi mladi, nismo došli na svijet da bismo 'vegetirali', njime prošli u ugodu" – naprotiv, došli smo "ostaviti dojam. A ima toliko ljudi koji ne žele da mladi budu slobodni, koji vam ne žele dobro, koji vas žele omamiti. "Ne, to ne! Trebamo braniti našu slobodu", poručio je Papa.

Prije Papina nagovora nekoliko mladih svjedočilo je o svojem iskustvu – među njima i jedna Sirijka iz ratom teško pogođenog grada Alepa. "Toliko mladih živi u ratu, oni nisu više anonimni, vijest u novinama, nego imaju ime, imaju lice, imaju povijest", rekao je Sveti Otac o Siriji. "Dosta zaboravljenih gradova! Nikada se više ne smije dogoditi da su braća "okružena smrću i ubijanjem", osjećajući se kao da im nitko neće pomoći. Pozvao je stoga na molitvu za žrtve rata, "kako bismo jednom zauvijek mogli shvatiti da ništa ne opravdava bratovu krv, da nema ništa dragocjenije od osobe kraj nas".

Papa je mlade potaknuo da se odazovu snu, Božjoj "ludosti" koja traži da svatko u svakom životnom okruženju promijeni svijet, s Kristom nadvlada strah koji paralizira i oduzima radost susreta i prijateljstva. "Mi ne želimo uništavati. Mi ne želimo pobijediti mržnju s još više mržnje, poraziti nasilje s dodatnim nasiljem, nadvladati teror s još terora. Naš odgovor na to u svijetu koji je u ratu ima ime, zove se bratstvo, zove se zajedništvo, zove se obitelj". Bog nije okupiran prošlim greškama, nego računa na budućnost i za promjenu svijeta zove svakoga tko je spreman odazvati se, poručio je papa Franjo na bdjenju Svjetskoga dana mladih.

Na početku susreta s nekoliko mladih, predstavnika svih kontinenata, prošao je kroz simbolična Sveta vrata postavljena na prostoru slavlja.

Misnim slavljem s Papom zaključen Svjetski dan mladih u Krakovu

Svjetski susret mladih 2019. u Panami

Krakov, 31.7.2016. (IKA) - Papa Franjo je 31. srpnja prije podne slavio zaključnu misu Svjetskoga dana mladih, prenosi Radio Vatikan. U Kampu milosrđa u predgrađu Krakova na misi se, prema podacima poljske policije, okupilo više od milijun i 500 tisuća mladih. Papa je prije mise blagoslovio dvije Caritasove zgrade; jednu za starije osobe, a drugu za spremište hrane za potrebite. U propovijedi je Sveti Otac potaknuo mlade da ne posustaju, te da svijetu daju nadu.

Dragi mladi, došli ste u Krakov da sretete Isusa, a ulomak iz Lukina evanđelja upravo govori o susretu u Jerihonu između Isusa i Zakeja (Lk 19,1-10). Isus se ne zadovoljava propovijedanjem već prolazeći gradom želi sresti svakoga. Isus se dakle želi približiti nama, hoditi s nama do kraja našega života, želi da se sretne naš i njegov život, rekao je papa Franjo, prenosi Radio Vatikan. Zakej je bio ubirač poreza, stoga je bio omražen u narodu, pa nije ni mislio da bi se mogao približiti Isusu. Osim toga, bio je malog rasta, a da vidi Isusa morao se uspeti na divlju smokvu. Susret s Isusom mijenja njegov život. Prva, dakle, prepreka koju je trebao svladati bio je nizak rast. I nama prijeti opasnost da budemo daleko od Isusa, jer se ne smatramo dostojnima, niska smo rasta, primijetio je Papa.

To je velika napast, ali vjera nam veli da smo djeca Božja, i doista jesmo (1 Iv 3,1): stvoreni smo na Božju sliku i priliku; Isus je uzeo našu ljudskost, njegovo se dakle srce nikada neće odvojiti od nas; Duh Sveti želi prebivati u nama; pozvani smo u vječnu radost s Bogom. Ovo je naš "rast", naš duhovni identitet: mi smo ljubljena djeca Božja, zauvijek. Shvaćate dakle da neprihvatanje samih sebe, nezadovoljstvo i negativno razmišljanje znači neprihvatanje svoga pravoga identiteta. Bog nas ljubi kakvi jesmo; ni jedan grijeh, mana ili pogreška ne mogu promijeniti Božji odnos prema nama. U njegovim očima vrijedi samo osoba, istaknuo je Papa dodajući: "Kad nas obuzme malodušnost, onda nam može pomoći ova velika istina: Božja je ljubav vjerna. Bog nas ljubi više nego mi sami sebe; u nas vjeruje više nego mi sami sebi vjerujemo, uvijek 'navija' za nas, kao najstrastveniji navijač. Nada nam se uvijek, čak i kad se zatvorimo u svoju turobnost, tužeći se neprestano na nepravde i na prošlost. Našem 'duhovnom stasu' ne dolikuje turobnost, jer poput virusa umrtvljuje sve, uništava nadu. Bog nam se, naprotiv, uvijek nada, uvijek vjeruje da se možemo pridici i ne želi nas vidjeti 'ugašene i bez radosti', ustvrdio je Papa.

Govoreći o Zakejevju odnosu prema sramu, Sveti Otac rekao je da je nestao kad je Zakej shvatio da bi za njega Isus sve učinio i da ga jedino on može izvući iz "živoga blata" grijeha i nezadovoljstva. Zakej je riskirao i prihvatio igru. I mi moramo prihvatiti igru, jer život ne treba zatvarati u ladicu. Dragi mladi, Isusu prikazite sve, naročito svoje slabosti, muke i grijehe, u ispovijedi. On će vas iznenaditi svojim oprostom i mirom. Ne bojte se slijediti ga. Ne dopustite da vam se umrtvi duh, već žudite za čistom ljubavi, koja zahtijeva i odricanje, opirite se "dopingu" uspjeha po svaku cijenu i drogi da mislite samo na sebe i svoje udobnosti, potaknuo je Papa.

Govoreći pak o trećoj prepreci s kojom se Zakej morao sučeliti, o mrmljanju mnoštva, koje mu je najprije priječilo da vidi Isusa, a potom kritiziralo: Isus nije trebao ući u kuću grešnika, Papa je rekao da je narod s visoka gledao Zakeja, a Isus je naprotiv prema njemu podigao svoj pogled. Isus ne gleda mane, gleda osobu, ne zanima ga prošlost, već budućnosti. Isusa ne zanimaju prividnosti, već srce. On gleda tvoje i moje srce. Ni vi se ne zadovoljavajte

površnošću, čuvajte se svjetovne liturgije pokazivanja, uljepšavanja duše kako bi izgledali bolji. Naprotiv, dobro učvrstite vezu srca koje gleda i neumorno prenosi dobro. A besplatno darivajte od Boga besplatno primljenu radost, koju mnogi očekuju, potaknuo je Papa te se osvrnuo na Isusov poziv Zakeju: "Sidi odmah, treba da se danas zadržim u tvojoj kući", rekao je kako se čini da su nama upravljene te riječi. Isus nam upravlja ovaj poziv: "Danas treba da se zadržim u tvojoj kući." Možemo reći da Svjetski dan mladih počinje danas i nastavlja se sutra, u kući, jer nas Isus tamo želi sresti. Dok zahtijeva da dođe u tvoju kuću, Isus te zove imenom kao i Zakeja. Isus nas sve zove po imenu, istaknuo je Papa. Ime Zakej, u ondašnjem govoru, evocira "Božji spomen". Vjerujte Božjem pamćenju, ono nije "tvrđi disk", koji bilježi i pohranjuje sve naše podatke, već je nježno srce samilosti, koje se uvijek raduje brišući svaki trag našega zla. I mi sada pokušajmo oponašati vjerno pamćenje Božje i čuvati dobro koje smo primili ovih dana. U tišini razmišljamo o ovom susretu, čuvajmo spomen na Božju prisutnost i na njegovu Riječ, u sebi oživimo glas Isusa koji nas zove po imenu, zaključio je Sveti Otac.

Na kraju veličanstvenoga misnoga slavlja u Kampu milosrđa u Krakovu, zaključnoga događaja Svjetskoga dana mladih, papa Franjo službeno je objavio da će se sljedeći Svjetski dan mladih održati godine 2019. u Panami.

Predsjednik Papinskoga vijeća za laike, organizatora svjetskih susreta mladih, kardinal Stanisław Rylko zahvalio je Papi na predsjedanju Svjetskoga dana mladih u Krakovu i svim riječima upućenima mladima kojima ih je ohrabrio i dao nadu. Papa je mladim predstavnicima pet kontinenata uručio zapaljene svijeće, simbol Kristova milosrđa, te ih poslao u svijet da budu svjedoci i misionari Božjega milosrđa.

Posljednja točka Papina pohoda Poljskoj bio je susret Svetog Oca s volonterima Svjetskoga dana mladih, članovima Organizacijskog odbora i dobročiniteljima kojih se u Tauron areni u Krakovu okupilo više od 20.000. Papa je predao pripremljeni govor te im se obratio spontanim riječima, zahvaljujući im na svemu što su učinili da to okupljanje mladeži iz cijeloga svijeta bude tako uspješno.

Ne može se poistovjetiti islam s nasiljem

Papa Franjo razgovarao s novinarima u zrakoplovu na povratku iz Krakova

Krakov/Vatikan, 31.7.2016. (IKA) - "Ne sviđa mi se govoriti o islamskom nasilju", jer i kršteni katolici čine nasilje. "Kad bih govorio o islamskom nasilju, trebao bih govoriti i o katoličkom nasilju. Nisu svi muslimani nasilni; nisu svi katolici nasilni". Ne može se reći da je islam terorizam, istaknuo je 31. srpnja papa Franjo tijekom konferencije za novinare na povratnom letu iz Krakova, na kraju pohoda Poljskoj povodom Svjetskog dana mladih, prenosi Radio Vatikan.

Odgovarajući na pitanje zašto, kad govori o zločinima poput umorstva o. Jacquesa Hamela, "koji je očito ubijen u ime islama", nikada ne spominje islam, Sveti Otac napomenuo je da "vjeruje kako je u svakoj religiji uvijek bila mala fundamentalistička skupina" – također i u katolicizmu. "Može se ubiti i jezikom, a to kaže i apostol Jakov, a ne samo ja", kazao je, ističući: "Vjerujem da nije ispravno identificirati islam s nasiljem. To nije ispravno ni istinito! Imao sam dugi razgovor s velikim imamom sveučilišta al-Azhar i znam što oni misle: traže mir, susret." Spomenuo je kako mu je nuncij jedne afričke zemlje govorio da i muslimani tijekom Jubileja milosrđa prolaze Svetim vratima i mole se pred Gospinim oltarom. "Moguć je dobar suživot.

Ali postoje fundamentalističke skupine. Da, možemo reći da je takozvani ISIS islamska država koja se predstavlja kao nasilna", kazao je. "Ali to je fundamentalistička skupina". "Ne može se reći – vjerujem da to nije ni istinito ni pravedno – da je islam teroristički". "Pitam se", nastavio je Papa, "koliko je mladih koje smo mi Europljani ostavili bez ideala, koji nemaju posla, se predaju drogi, alkoholu ili se uključuju u fundamentalističke skupine". Dodao je da terorizam "raste kad nema druge opcije, kad je novac, a ne osoba u središtu svjetskoga gospodarstva". To je "prvi terorizam. Odbacio si čudesnost stvorenoga, muškarca i ženu, i stavio namjesto njih novac. To je temeljni terorizam protiv čitavoga čovječanstva".

Jedan je novinar upitao zašto Papa nije progovorio protiv progona i čistke političkih protivnika Erdoganova režima u Turskoj. "Kad sam trebao reći nešto što se Turskoj nije sviđalo, ali u što sam bio siguran, to sam rekao, s posljedicama koje su vam poznate", odgovorio je Sveti Otac, objašnjavajući da o aktualnom stanju u toj zemlji nije progovorio "zato što još nije siguran, s informacijama koje je primio, što se tamo događa". Napomenuo je da "sluša informacije iz Državnoga tajništva", kao i "važnih političkih analitičara" te "proučava situaciju" za koju je rekao da mu "još nije jasna". Upitan je li šutio o stanju u Turskoj kako bi se izbjegla odmazda protiv katolika u toj zemlji, rekao je: "Istina, uvijek se treba izbjegavati zlo nad katolicima – i to svi činimo – ali ne po cijenu istine. Postoji krepost razboritosti", ali "u mojem slučaju, vi ste svjedoci da – kad sam trebao reći nešto što s ticalo Turske, to sam i rekao".

Papu su, k tome, upitali o novim optužbama protiv australskog kardinala Pella, pročelnika Tajništva za gospodarstvo, po pitanju zlostavljanja maloljetnika. Rekao je da su prvi glasovi o tome iz Australije bili od prije 40 godina te da ni policija nije na njih isprva reagirala. "Potom su sve optužbe predane sudstvu", koje o tome sada vodi računa. "Ne treba suditi prije nego što pravosuđe donese presudu. Kad bih ja dao sud u prilog ili protiv kardinala Pella, to ne bi bilo dobro, zato što bih sudio unaprijed", rekao je papa Franjo. "Istina je, postoji sumnja. I postoji jasno pravno načelo: in dubio pro reo" – odnosno, u dvojbi u korist okrivljenika. "Trebamo čekati sudstvo i ne činiti prije toga medijsku presudu, zato što to ne pomaže." "Kad pravosuđe progovori, progovorit ću i ja", ustvrdio je.

Odgovarajući na pitanje o predloženom vatikanskom posredovanju između socijalističkog predsjednika Sampera i njemu većinski suprotstavljenog parlamenta u napetoj političkoj situaciji u Venezueli, kazao je da postoji mogućnost eventualnog susreta u sadašnjim okolnostima i da se o tome razmišlja, ali je naglasio kako nije siguran i da se to ne može zajamčiti.

Osvrćući se na završeni pohod Poljskoj Sveti Otac istaknuo je kako je impresioniran tom zemljom i narodom. "Krakov, ono što sam vidio, bilo je tako lijepo. Poljski je narod toliko entuzijastičan", pun "dobrote, plemenitosti". Ispričao je da je još kao dijete susretao Poljake na očevu poslu. "Bili su to dobri ljudi i to mi je ostalo u srcu. Ponovno sam otkrio tu vašu dobrotu. To je ljepota. Hvala vam", kazao je papa Franjo.

Prilog dokumenti

Poruka vojnog ordinarija Jure Bogdana

Povodom slavlja zaštitnice Vojne biskupije Gospe Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta, 5. kolovoza 2016.

Draga braćo i sestre, dragi vjernici Vojne biskupije!

I ove godine, 5. kolovoza, slavimo zaštitnicu Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj, Blaženu Djevicu Mariju - Gospu Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta. Istoga dana obilježavamo Dan pobjede i Domovinske zahvalnosti, Dan vojno-redarstvene operacije "Oluja", Dan hrvatskih branitelja. Diljem naše Domovine i po svijetu molit ćemo za našu Domovinu, za njezin prosperitet, za bolju i ljepšu budućnost u slobodi. Molit ćemo za našu vojnu biskupiju i sve njezine članove. Posebice ćemo se 5. kolovoza moliti "Odvjetnici Hrvatske", u hrvatskome kraljevskome gradu Kninu, za sve naše duhovne i tjelesne potrebe. U našim mislima i molitvenim nakanama su i članovi naše biskupije s njihovim obiteljima u međunarodnim misijama mira u Afganistanu i drugim zemljama svijeta.

5. kolovoza je dan koji je duboko urezan u pamćenje hrvatskoga naroda i svih stanovnika Hrvatske. Ne možemo i ne smijemo ga zaboraviti. Isto tako ne možemo dopustiti da se krivo interpretiraju povijesni događaji vezani uz ovaj dan. A bilo je i ima takvih pokušaja. "Istinujući u ljubavi", uvijek valja voditi računa o uzrocima kako bi ga se moglo ocijeniti i vrednovati u pravome svjetlu, u svjetlu povijesnih činjenica.

Dan pobjede sjeća nas na sjajnu operaciju hrvatske vojske kojom je slomljen otpor agresoru sa sjedištem u Kninu. Nakon demokratskog plebiscita hrvatskih građana o izlasku iz bivše države i osamostaljenju Republike Hrvatske, započela je strašna opstrukcija i agresija na slobodu i demokratsko određenje jednog naroda i uopće građana jedne Republike. Nečuveno i neviđeno u Europi nakon II. svjetskog rata! Nakon četverogodišnje okupacije gotovo trećine hrvatskog teritorija, života u izbjeglištvu i u strahu od neprijateljskih napada na hrvatske gradove, i nakon brojnih neuspješnih pregovora i mirovnih inicijativa, Republici Hrvatskoj ništa drugo nije preostalo nego vlastitom oružanom silom osloboditi hrvatski državni teritorij. Žao nam je da se pregovorima nije uspjelo u miru reintegrirati okupirani hrvatski teritorij te da se moralo ratom pristupiti definitivnome rješenju. Žao nam je za izgubljene živote s jedne i s druge strane. I mi stoga danas, u svojim srcima osjećamo svetu dužnost čuvanja pamćenja objektivnih povijesnih okolnosti i činjenica povezanih uz ovaj dan. Želimo da trajan i pravedan mir zauvijek vlada na našim prostorima. Nikada više rata!

Dakako da nas ljubav, prolivena krv i izgubljeni ljudski životi obvezuju na zauzetu izgradnju zemlje i svekolikog hrvatskog društva. Ljubav prema Domovini uz velike napore i žrtve dovela je do Dana pobjede. Ljubav prema Domovini vodi nas u poboljšavanju standarda, izgradnji pravednog društva, temeljenog na pravdi, u istini s vladavinom prava za sve stanovnike Lijepe naše domovine. 5. kolovoza, uvijek i iznova nas sjeća, na veliku žrtvu i nesebičnu ljubav hrvatskih branitelja. Što bi od nas danas bilo da nije bilo njihove velike ljubavi i zauzetosti u obrani Domovine? Ljubav prema Domovini vodi nas i drži u čuvanju državnih granica, danonoćnome čuvanju javnog reda i mira kako bi svi građani

Lijepe Naše mogli uredno i mirno živjeti.

5. kolovoza slavimo i zaštitnicu Vojnog ordinarijata u Republici Hrvatskoj Gospu Velikog hrvatskog krsnog zavjeta. Majka naša Marija i kraljica naša, Gospa "koja je sačuvala lozu našu", "jutarnja Danica" je poveznica i svjetionik naše sveukupne povijesti. Ona je nadahnjivala pređe naše da se bore za "krst časni i slobodu zlatnu". Duboko smo uvjereni da bez njezine majčinske ruke nije prošao niti put u našu slobodu u samostalnoj Hrvatskoj. Osim što nas je vjerom jačala, ona je u nama gasila želju za osvetom u brutalnim napadima, otklanjala je i otklanja niske strasti, mnoge je nadahnjivala i nadahnjuje da ne počine zlo sebi i drugima. Naša zaštitnica čuva naše izvore i temelje kršćanstva, čuva našu povijest i našu kršćansku svijest. Ulijeva nam u dušu spokoj, dariva duhovnu snagu za nove bojeve, za nove izazove života.

Proslava 5. kolovoza u sve nas unosi nadu da možemo više, bolje i drugačije graditi ovu zemlju u međusobnom zajedništvu i zajedništvu europskih naroda. Zajedništvom smo postigli slobodu. Zajedništvom smo izborili svoju samostalnu domovinu. Zajedništvom na nacionalnoj razini, mudrim promišljanjem, dogovorom i razgovorom, možemo puno više pridonijeti izgradnji zemaljske nam Domovine. Imamo mnoge mogućnosti, imamo snage, imamo prirodne ljepote i bogatstva, imamo ljude. Treba nam mudro, kompetentno, trijezno i samoprijegorno vodstvo koje živi za svoj narod i za svoju Domovinu.

Svima vama, dragi pripadnici Vojne biskupije, čestitam svetkovinu naše nebeske zaštitnice "Gospe Velikoga hrvatskog krsnog zavjeta" s molitvom da nas ona čuva i sačuva u zajedništvu Crkve. Čestitam vam Dan pobjede, Dan domovinske zahvalnosti i Dan hrvatskih branitelja.

Neka vas dobri i milosrdni Bog po zagovoru Presvete Djevice Marije blagoslovi i čuva.

Vaš biskup

mons. Jure Bogdan, vojni ordinarij u RH

Širiti posvuda radost evanđelja

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji, "Campus Misericordiae" u Krakovu, 31. srpnja 2016.

Draga braćo i sestre, na kraju ovoga slavlja, pridružujem se svima vama u zahvaljivanju Bogu, Ocu beskrajnog milosrđa, jer nam je dao doživjeti ovaj Svjetski dan mladih. Zahvaljujem kardinalu Dziwiszu i kardinalu Rylku, koji su neumorno radili na organizaciji ovoga Dana, kao i na njihovim molitvama koje su upućivali i kojima su pripremali ovaj događaj. Zahvaljujem također svima onima koji su doprinijeli njegovu uspješnom ishodu. Velika hvala vama, draga mladeži! Ispunili ste Krakov zaraznim oduševljenjem svoje vjere. Sveti Ivan Pavao II. radovao se s neba, on će vam i pomoći širiti posvuda radost evanđelja.

U ovim smo danima doživjeli ljepotu našeg sveopćeg bratstva u Kristu, središtu i nadi našega života. Slušali smo njegov glas, glas Dobrog Pastira, koji je živ među nama. On je govorio svakom od vas srcu. Obnovio vas je svojom ljubavlju i dao vam osjetiti svjetlost njegova opraštanja, snagu njegove milosti. Dao vam je doživjeti stvarnost molitve. Ovih dana vam je dao duhovni "dašak svježeg zraka" koji će vam pomoći da živite životom milosrđa kad se vratite u svoje zemlje i zajednice.

Ovdje, pored oltara, je slika Djevice Marije koju je Ivan Pavao II. častio u svetištu Kalwaria. Ona, naša Majka, nas uči kako iskustvo stečeno ovdje u Poljskoj može biti plodonosno. Govori nam da činimo ono što je ona činila: ne rasipati primljeni dar, već ga čuvati u svom srcu, da raste i donese plod, uz pomoć Duha Svetoga. Na taj će način, svaki od vas, sa svim svojim ograničenjima i nedostacima, moći biti Kristov svjedok tamo gdje živite: u obitelji, u svojim župama, u svojim udruženjima i grupama, u školama, na radnome mjestu i u svojoj službi, na mjestima odmora i rekreacije... gdje god vas Božja providnost bude vodila na vašem putu.

Božja providnost je uvijek korak ispred nas. Zamislite, već je određeno i koja će bi sljedeća etapa ovog velikog hodočašća koje je 1985. započeo sveti Ivan Pavao II.! Sretan sam stoga što vam mogu najaviti da će sljedeći Svjetski dan mladih – nakon što će se dvije godine održavati na biskupijskoj razini – održati 2019. u Panami! Pozivam panamske biskupe da pristupe i pridruže mi se u podjeljivanju blagoslova.

Po Marijinu zagovoru zazovimo Duha Svetoga da prosvijetli i podupre hod mladih u Crkvi i svijetu, da budete učenici i svjedoci Božje milosti.

A sada zajedno izmolimo molitvu Anđeo Gospodnji...